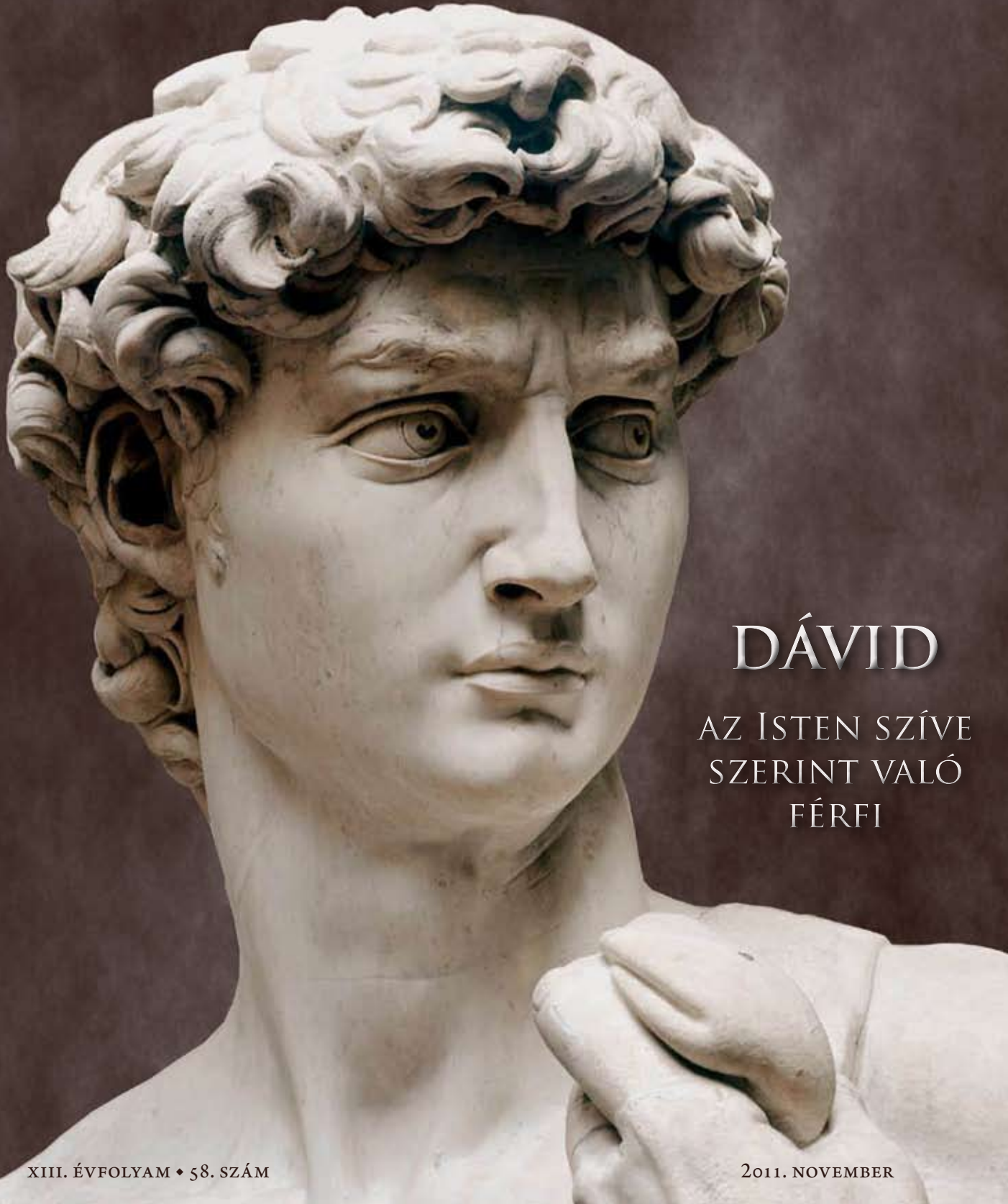

A KÖZÉP- ÉS KELET-EURÓPAI REFORMÁTUS PRESBITERIÁNUS EGYHÁZ LAPJA

KESKENY ÚT

DÁVID

AZ ISTEN SZÍVE
SZERINT VALÓ
FÉRFI

TARTALOM

Mit tanulhatunk Dávidtól?	3
Mi tette naggyá Dávidot? <i>Kevin DeYoung</i>	4
Dávid és a lazítás <i>Curcubet Gábor</i>	6
A számonkérhető Dávid <i>Szász Attila</i>	8
Dávid és az Úr <i>Sikó Mihály</i>	11
A Teremtő létezése	13
Utolsó ítélet titkos bűnök felett <i>Jonathan Edwards</i>	14
Bizonyágtétel <i>Némethné Orbán Mária</i>	16
A vonzó Krisztus <i>Nicholas T. Batzig</i>	19
Gyilkos harag <i>John Piper</i>	20
Duó	22
A fiatal nők, a bálványimádás és az Evangélium ereje <i>Elyse Fitzpatrick</i>	22
Tíz érv a keresztyén hit mellett	24
Hírek a missziós mezőkről <i>Curcubet Gábor</i>	25
Lelki legeltetés <i>Keresztúri Pál</i>	27
A szolga-Király	30

DÁVID GYÖKERE ÉS ÁGA

Ki ne élte volna bele már magát Dávid történeteibe? Az óriással küzdő harcos, a királyának magát alávető szolga, az Istennek engedelmes hívő, a fia elől menekülő és szolgálja által szidalmazott király – mindezek a történetek Dávidról szólnak, és háromezer év elteltével is megmozgatnak bennünket.

Dávid az Ószövetség egyik legfontosabb személye. Életének történéseit két és fél könyvben tárja elénk a Szentírás. Azonban nemcsak az életéről tudunk sokat, hanem az Ő bensőjéről, lelki harcairól és vívódásairól is. A Zsoltárok könyve – amelyben Dávid hetvenhárom zsoltárt írt – Dávid naplóját, legbensőbb küzdelmeit tárja nagy nyíltsággal elénk. Isten megengedte, hogy többet tudjunk róla, mint bármely másik ószövetségi vagy újszövetségi szentről.

Egy valakit kivéve. Aki úgy szorítja háttérbe Dávid alakját, mint a sötétben világító gyertyát a felkelő és kibontakozó nap fénye. Lehet, hogy Dávid az Ószövetség egyik legfontosabb alakja, azonban Jézus Krisztus bizonyosan az egész Biblia legfontosabb alakja. Ő az ordító oroszlánt legyőző Bárány, magát Pilátusnak és Kajafásnak alávető Úr, Ő a mindig engedelmes szenvedő Szolga, a földön üldözött és szidalmazott Király. Dávid élete annyiban hasznos és értelmes, hogy újra és újra minket az igazi Királyhoz, Jézus Krisztushoz irányít.

Miért írom ezeket? Azért, mert bár a Keskeny Út mostani száma Dávidról szól, sosem szabad elfelejtenünk, hogy az ő életét is csak Jézus Krisztus fényében értelmezhetjük. Számunkra nem Dávid a (fő) példakép, hanem Krisztus. Éppen ezért, miközben e számunk újságcikkein keresztül Dávid életét tanulmányozzuk, mindig kérdezzük magunktól, hogy Dávid élete és tettei hogyan (és hogyan nem) mutatnak Krisztusra? Hogyan segítenek minket abban, hogy a teremtő és megváltó Urunk hűbb szolgálói legyünk?

Életünk e fő céljában szeretnénk segíteni jelen számunk több cikkével is. Legyen szó a harag kezeléséről, a bálványimádással való harcról, az imádságról, az intésről vagy annak fogadásáról – mindezen küzdelmeknek a célja, hogy egyre hasonlóbbakká formálódjunk Krisztushoz, a tökéletesen Isten szíve szerinti férfihoz.

Szabó Péter András

KESKENY ÚT

Keresztyén folyóirat

Főszerkesztő: Bagoly Gyula Szerkesztő: Szabó Péter András

Kiadja

Közép- és Kelet Európai Református Presbiteriánus Egyház

Tel.: (40) 364109567

E-mail: attiszasz@gmail.com, www.reformatus.org

ISSN 1788-5450

MIT TANULHATUNK DÁVIDTÓL?

idézetek

„Miért volt Dávid »Isten szíve szerint való férfi«? Azért, mert tökéletes volt? Nyilvánvalóan nem! Akkor miért? Négy oka is lehet ennek: (1) Megértette, hogy az emberi lét Istenről szól, nem pedig önző ambíciókról. Még ha ezek Isten cselekedeteiben gyökereznének is (mint a felkenetése), Isten határozza meg a célt (Dávid nem ölte meg Saul királyt, amikor alkalma lett volna rá). (2) Dávid soha nem kérdőjelezte meg azt, ki az, Aki szeretné, hogy az életét irányítsa. Időnként elretentő döntéseket hozott, de Isten tudatos elutasítása soha nem tartozott ezek közé. (3) Dávid vállalta a felelősséget a tetteiért akkor kis, amikor gonoszul cselekedett. (4) Valahányszor vétkezett, mindig kész volt megtérni, nem vádolt másokat, nem próbálta igazolni hibáit.”

David W. Chadwell

„Dávid miközben gyönyörködött az Úr szépségében, és elmélkedett Isten jellemének dicsőséges tökéletességén, egyre inkább Istenhez vált hasonlónvá, és egyre jobban szerette Istent.”

Sam Storms

„Dávidnak olyan bizodalma volt Isten iránt, hogy hitte, Isten munkálkodik az ő legszörnyűbb nyomorúságaiban is – gyakran imádkozott több hitért, védelemért, és ismételtén kijelentette, hogy az Ő Istene tudja, hogy mit cselekszik.”

David W. Chadwell

„Mi a te szíved legmélyebb vágya és kívánsága? Az erre a kérdésre adott válaszban rejlik a magyarázata mindannak, amit teszünk, a döntéseinknek, prioritásainknak, idő- és pénzbeosztásunknak, a nehéz helyzetekre való reagálásunknak, sőt hogy kit, mit szeretünk. Dávid király válaszából (lásd Zsolt 27,4) nyilvánvaló, hogy miért mondhatta róla Isten: »Ennek az embernek a szíve ugyanúgy ver, mint az enyém.«”

Nancy Leigh DeMoss

„Dávidnak voltak olyan életszakaszai, amelyeket példátlan mélység jellemezett (pl. a Bethsabéval való vétke, Uriás meggyilkolása). Esetenként erőszakos volt, Isten ezért megtiltotta neki, hogy felépítse a templomot. Kétségtelenül apaként is távol állt az ideálistól. De egy dolog biztos: a lelkét megérintette az igazság. Nem félt

beismerni bűneit. Összetörött a szíve a botlásai miatt. Csupán el kell olvasni bűnbánó zsoltárait (pl. Zsolt 32, Zsolt 51) ahhoz, hogy meglássuk a gyöngédséget, ami lelkének díszje volt.”

Wayne Jackson

„»Ezt mondom az Úrnak: Én Uram vagy te, felelted való jóm nincsen.« (Zsolt 16,2) Dávid felismerte, hogy az egyetlen jó dolog, ami benne van, Isten, Aki benne lakozik.”

Ron Edmondson

„Dávid bátorsága és indítékai nem saját képességeinek gögös megítéléséből származtak. Mindkettőnek a forrása Isten iránti odaszánása volt. Góliát nem Izráelt gyalázta, hanem Istent. Dávid azt mondta, hogy a filiszteus harcosok tetemeivel a sasok és a vadállatok fognak jóllakni.”

David W. Chadwell

„Az Úrra néztem szüntelen; mert jobb kezem fölül van, meg nem rendülök. Azért örül az én szívem és örvendez az én lelkem; testem is biztosságban lakozik. Mert nem hagyod lelkemet a Seolban; nem engeded, hogy a te szentethatóságod lásson. Te tanítasz engem az élet ösvényére, teljes öröm van tenálad; a te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké.”

Zsolt 16,8-11, Dávid zsoltára

„Bízzál az Úrban és jót cselekedjél; e földön lakozál és hűséggel élj. Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit. Hagyjad az Úrra a te útadat, és bízzál benne, majd ő teljesíti. Felhozza a te igazságodat, mint a világosságot, és a te jogodat, miként a delet. Csillapodjál le az Úrban és várjad őt; ne bosszankodjál arra, akinek útja szerencsés, se arra, aki álnok tanácsokat követ. Szünj meg a haragtól, hagyj el heveskedésedet; ne bosszankodjál, csak rosszra vinne! Mert az elvetemültek kivágattatnak; de akik az Urat várják, öröklik a földet.”

Zsolt 37,3-9, Dávid zsoltára

„Jó nékem, hogy megaláztál, azért, hogy megtanuljam a te rendeléseidet. A te szádnak törvénye jobb nékem, mint sok ezer arany és ezüst.”

Zsolt 119,71-72, Dávid zsoltára

MI TETTE NAGGYÁ DÁVIDOT?

Kevin DeYoung

Mindenki, aki ismeri a Bibliát, tudja, hogy Dávid király nagyszerű ember volt, de az is feltűnik, hogy sok *nem-is-olyan-nagyszerű* dolgot is tett. Természetesen említhetjük bűnét Bethsabéval, aztán férjének, Uriásnak megölését, majd a bűn ezt követő takargatását. Nem pont így képzeljük el az Úr törvényében való gyönyörködést (Zsolt 1,2). Vagy ott van a meggondolatlan népszámlálás is, melyet Dávid büszkesége hívott életre, sőt ne is szóljunk azon példák soráról, hogyan ne kezeljük jól a családunkat. Dávid Isten szíve szerint való emberként is (ApCsel 13,22) gyakran a saját szíve szerint járt.

Akkor hát mindezekkel a hibákkal együtt mi tette őt mégis nagyszerűvé? Felsorolhatjuk Dávid bátorságát, hűségét, hitét, sikerességét vezetőként, zenészként és harcosként. Kiváló volt más, kevésbé ismert dolgokban is. Különösen nagyszerű volt azért, mert megbocsátotta mások bűneit, de nem volt kész elnézni sajátjait.

Dávid kegyes férfi volt, elhordozta mások gyengeségeit, buzgó volt abban, hogy adjon még egy esélyt ellenségeinek. Barátai ellensége elpusztítására vonatkozó tanácsa ellenére kétszer is megkímélte Saul életét (1Sám 24,26). Bár Saul minden lehetséges módon ellene volt, Dávid nem örült halálának, hanem siratta a királyt és fiát, Jonatánt (2Sám 1,17-27). Üdvözölte Abnert, amikor az elhagyta a hamis királyt, Isbósetet, és gyászolta, mikor a bizalmatlan Joáb leszúrta őt (2Sám 3). Dávid szükségtelenül kedves volt Méfibósethez (2Sám 9), és szokatlanul türelmes Sémei rosszindulatú átkozódásával szemben (2Sám 16,5-14). Később kész volt megbocsátani azoknak, akik felkeltek ellene Absolon lázadása ide-

jén (2Sám 19,16-23). Időről időre megmutatta, hogy ő különbözik Seruja fiaitól, akik haragot tartottak és bosszút álltak sérelmeikért. Tudta, hogyan kell megbocsátani. Jobban, mint Jézus előtt bárki, Dávid szerette ellenségeit. Ő volt az egyetlen olyan öszö-vetségi király, aki kész volt visszafogadni a lázadókat és elnézni azok bűneit, akik ellenálltak neki.

De meglepő módon az ellenségeivel szemben tanúsított kedves magatartása nem tette lágyszívűvé saját bűneivel szemben. Általában azok az emberek, akik elnézően bánnak másokkal, elnézőek magukkal szemben is; akik pedig keményebbek magukkal, még keményebbek másokkal. De Dávid más volt. Ő kegyes volt másokhoz, és őszinte önmagához. Azt hiszem, az ő nagyszerűsége egyszerűen ebben állt: akármennyit is vétkezett, mindig elismerte. Egy példát sem tudok mondani, amikor Dávidot jó okkal megfeddtek, és ő ne fogadta volna el a feddést. Amikor Nátán szembe-sítette őt paráznaságával és gyilkosságával, azonnal beismerte: „Vétkeztem az Úr ellen!” (2Sám 12,13). Amikor Joáb elküldte a tékoai asszonyt, hogy meg-változtassa Dávid véleményét Absolonnal kapcsolatban, ő hallgatott rá (2Sám 14). Amikor Joáb megfeddte Dávidot, hogy jobban szereti áruló fiát, mint hűsége szolgáit, megtette, amit Joáb mondott neki (2Sám 19,1-8). Joáb gyakran tévedett, amikor tanácsot adott Dávidnak, de amikor igaza volt, a király meglátta, és elfogadta. Ugyanígy a hiábavaló népszámlálás után Dávid szíve jelzett, és megvallotta: „Igen vétkeztem abban, amit cselekedtem.” (2Sám 24,10)

Tudta, hogy kell megbocsátani, és azt is, hogyan kell megtérni. Soha nem hibáztatott másokat a saját

hibájáért. Nem keresett kifogásokat 'családi ügyekre', a 'kortárs csoportból érkező nyomásra' vagy a 'vezetésből fakadó igénybevételre' hivatkozva. Nem beszélt szenvedő szerkezetben bűneiről, mintha azok működési, vagy növekedési zavarok lennének. Nem egyszerűen azért bánkódott bűnei miatt, mert azoknak negatív következményei lehettek királyságára és kapcsolataira. Bűneinek elsősorban vertikális dimenzióit látta, vagyis a mindenható Isten elleni sértéseként tekintett rájuk (Zsolt 51,4). Soha nem futott el a fény elől, amikor az felfedte a benne lévő sötétséget. Ehelyett komolyan magába szállt, elismerte hibáját és azon fáradozott, hogy helyrehozza a dolgokat. Ha figyelembe vesszük, milyen ritka napjainkban az atléták,

Dávid Isten szíve szerint való ember volt, mert megbocsátotta mások bűneit, de nem volt kész elnézni sajátjait.

filmszínészek és politikusok életében, hogy őszintén és tisztán vállalják a felelősséget nyilvánvaló bűneikért, még meglepőbbnek találjuk Izrael királyát – vitathatatlanul a leghíresebb embert Isten ószövetségi népének történetében –, elég alázatosnak, hogy elfogadjon a feddést azoktól, akik alatta álltak, és megtegye az ennek megfelelő változtatásokat.

Dávid Isten szíve szerint való ember volt, mert gyűlölte a bűnt, de szerette megbocsátani azt. Mi lehetne jobb példája Istennek? Isten nem csak üdvözli ellenségeit, hanem Ő meghal helyettük (Róm 5,6-11). Mindig igyekszik kegyelmet gyakorolni, mindig kész adni az árulóknak egy második lehetőséget. Isten mégsem engedékeny a bűnökkel szemben. Rámutat, és azok kiirtására szólít fel (Jn 16,8-11, Kol 3,5). De természetesen, Dáviddal ellentétben, Ő soha nem követ el bűnt. Nem abban mutatta meg leereszkedését, hogy megalázkodott egy szükséges feddés előtt, hanem megalázta Magát, hogy emberi testet öltson, és felvegye a keresztet (Fil 2,5-8). Dávid nagyszerű volt, de közel sem olyan nagyszerű, mint az ő nagyszerű Sarja.

A *Tabletalk* 2011. januári számából
fordította Szomogyi Gergő

Dávid zsoltára, mikor hozzá ment Nátán, a próféta, minekutána Bethsabéval vétkezett.

Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmeséged szerint, irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet! Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engemet. Mert ismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog. Egyedül te ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, ami gonosz a te szemeid előtt, hogy igaz légy beszédedben, és tiszta ítéletedben.

Ímé én vétékben fogantattam, és bűnben melengetett engem az anyám. Ímé te az igazságban gyönyörködöl, amely a vesékben van, és bensőmben bölcseségre tanítasz engem. Tisztíts meg engem izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engemet, és fehérebb leszek a hónál.

Hallass örömet és vígasságot velem, hogy örvendezzenek csontjaim, amelyeket összetörtél. Rejtsd el orczádat az én vétkeimtől, és töröld el minden álnokságomat. Tiszta szívet teremts bennem, ó Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem. Ne vess el engem a te orcád elől, és a te szent lelket ne vedd el tőlem. Add vissza nékem a te szabadításodnak örömét, és engedelmesség lelkével támogass engem! – Zsolt 51,1-14

DÁVID

ÉS A LAZÍTÁS

Curcubet Gábor

A keresztyén élet több alapelvét is felfedezhetjük Dávid életében. Vannak olyanok, amelyeket helyesen alkalmazott, de vannak, amiket egyszer-egyszer figyelmen kívül hagyott. Ilyen a pihenésre és felüdülésre vonatkozó keresztyén tanítás.

Dávid tudta mit jelent Isten jelenlétében felüdülni; az 57. Zsoltárban Isten dicsőíti, miközben Saul üldözi. Gondolkodj el azon, hányszor dicsőítéd Istent a szorongatásban! Dávid akkor is áldott közösségben volt Istennel, és teljes odaadással énekelt Neki. Terhével mindig Istenhez ment, Őt dicsőítette akkor is, amikor a zifeusok elől kellett menekülnie (Zsolt 54,8), amikor a filiszteusoknál volt Gátban (Zsolt 56,11), de számos más alkalommal, amikor megkísértetett, szorongatott, vagy győzedelmeskedett. Isten megújuló kegyelmét tapasztalhatta meg akkor is, amikor bűnbánatot tartott a Betsabéval való vétktől megelőző és követő bünsorozatért. A következő sorokban éppen ezekkel a bűnökkel fogunk foglalkozni, mivel nyilvánvaló, hogy Dávid nem tartott be egy pár fontos alapelvet, amelyek a szabad idő helyes eltöltésére vonatkoznak. Először lássuk hát, mi indította el életében ezt a rettenetes bűnárdatot, majd nézzük meg, hogyan tudja a keresztyén ember helyesen eltölteni szabad idejét, és így megőrizni magát hasonló lavinától.

Először is, nem a feladatát tette. El kellett volna mennie a Rabba elleni csatába, („Lőn pedig az esztendő fordulásakor, mikor a királyok hadba szoktak menni, elküldé Dávid Joábot és az ő szolgálait ő vele, és mind az egész Izráelt, hogy elveszessék az Ammon fiait, és megszállják Rabba városát; Dávid pedig Jeruzsálemben maradt.” 2Sám 11,1), otthon maradván viszont az állami ügyek intézésével kellett volna foglalkoznia, ehelyett alvással töltötte az időt. Az önfegyelm, ami addig jellemezte őt, teljességgel hiányzott, és a bűn életre kelve egyre inkább növekedett.

Másodszor, Dávid tétlenséggel és bámészkodással töltötte szabad idejét („És lőn estefelé, mikor felkelt Dávid az ő ágyából, és a királyi palota tetéjén sétála: láta a tetőről egy asszonyt fürdeni, ki igen szép termetű vala.” 2Sám 11,2). Milyen sokszor használta ezt az időt hárfázásra, zsoltárok költésére, emberek bátorítására, Isten dicsőítésére! Most azonban tetlenkedett. Ezt nem lehet pihenésnek nevezni. Pihenés az alvás és az aktív pihenés is, amikor egy-egy munkát felváltunk egy másik tevékenységgel. Pl. fizikai munka után olvasással pihenünk, vagy a szellemi munkát felváltjuk mosogatással.

Harmadszor, Dávid a testét kényeztette. De a testnek önfegyelmre van szüksége („Kérlek azért titeket atyámfiak az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda a ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteket. És

ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknek megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.” Róm 12,1-2). A testnek kell a pihenés, de nem a világ által diktált, és önmagában annyira óhajtott kényeztetés. Testünket Istennek kell szánunk, nem a világnak. A testnek szüksége van mozgásra, és akik olyan munkahelyen dolgoznak, ahol nem végeznek elég testmozgást, jó, ha rendszeresen sportolnak. Sétálj, sportolj, de úgy, hogy az ne csapjon át testiségbe! Aludj, de a megfelelő időben!

Negyedszer, Dávid nem Istennél kereste a felüdülést. A pihenés célja is az, hogy Istent dicsőítse.

De ha pihenésünk nem az Ő Igéje szerint történik, akkor az nem felüdülést, hanem megterhelődést fog szülni. Itt fontos tisztáznunk a fogalmakat. A 'kikapcsolódás' és a 'lazítás' szavak azt jelzik, hogy az éppen pihenő személy kikapcsolódik a mindennapi teendőkből, illetve lazít a gyeplőn. Mindkettő a tétlenséget és az önfegyelmet felszabadítását célozza meg. Reklámok sokasága hirdeti a kikapcsolódást és a lazítást, hiszen hatalmas pénzösszegeket lehet behajtani azoktól az emberektől, akik elaltatják lelkiismeretüket, szabadjára engedik bűnös

vágyaikat és ösztöneiket. Míg korábban üdülőhelyeknek nevezték a felüdülést szolgáló pihentető létesítményeket, ma már nagyon gyakran fáradtan érkeznek haza az emberek a szabadságról. Sőt a világ lélekvizsgálói, a pszichológusok, egyenesen poszt-szabadság traumáról (szabadság utáni megrázkódtatásról) beszélnek. Ezekkel szemben a felüdülés és megújulás szavak arra utalnak, hogy a hívő ember új erőt nyer, és öröme még inkább nyilvánvalóvá válik. Lelke felfrissül és életöröme megnövekszik. A felüdülés mindenképpen a keresztyén életben való növekedést segíti, és egyben jele is annak. Dávid sokszor kereste Istennél a felüdülést, csaknem mindig, de akkor ott, Jeruzsálemben, önfegyelmét félretéve, lazítva, vétkek sorozatát vitte véghez, aminek az egész országra nézve súlyos következményei lettek („Ezt mondja az Úr: Íme én éppen a saját házadból

bocsátok reád csapásokat, és feleségeidet szemed láttára veszem el, és adom más felebarátodnak, és hál a te feleségeiddel fényes nappal. Mert te titkon cselekedtél; de én az egész Izráel előtt és napvilágnál cselekszem azt.” – 2Sám 12,11-12).

Milyen hát az Isten szerinti felüdülés? *Először*, ennek alapja Isten Szombatja. Ez azt jelenti, hogy amiképpen Urunk megszünt teremtési munkájától, ugyanúgy nekünk is szünetet kell tartanunk munkáinkból. De azt is jelenti, hogy miképpen Isten megszentelte a hetedik napot, ugyanúgy kell megszentelnünk az Úr Napját („Megemlékezzél a szombatnapról, hogy megszenteljed azt. Hat napon át munkálkodjál, és végezd minden dolgodat, de a hetedik nap az Úrnak a te Istenednek szombatja: semmi dolgot se tégy azon se magad, se fiad, se leányod, se szolgálóleányod, se barmod, se jövevényed, aki a te kapuidon belől van, mert hat napon teremté az Úr az eget és a földet, a tengert és mindent, ami azokban van, a hetedik napon pedig megnyugovék. Azért megáldá az Úr a szombat napját, és megszentelé azt.” 2Móz 20,8-11).

Másodszor, az Isten szerinti felüdülés az Úr napjának megszentelését jelenti. Presbiteriánus Könyvkiadónknál jelent meg az Úr napja megszenteléséről szóló könyvünk, amit mindenképpen ajánlunk elolvasásra, tekintettel arra, hogy ez a keresztyén bizonyágtétel és engedelmesség egyik legfontosabb eleme („Így szól az Úr: Őrizzétek meg a jogosságot, és cselekedjétek igazságot, mert közel van szabadításom, hogy eljőjön, és igazságom, hogy megjelenjék: boldog ember, aki ezt cselekszi, és az ember fia, aki ahhoz ragaszkodik! Aki megőrzi a szombatot, hogy meg ne fertőztesse azt, és megőrzi kezét, hogy semmi gonoszt ne tegyen.” Ézs 56,1-2).

Harmadszor, a szív gyönyörködését és felüdülését Isten törvénye tudja megadni. Isten Igéjén való elmélkedés megörvendeztet, gyönyörködteti és felüldíti a szívet („Boldog ember az, aki nem jár gonoszok tanácsán, bűnösök útján meg nem áll, és csúfolódók székében nem ül, hanem az Úr törvényében van gyönyörűsége, és az ő törvényéről gondolkodik éjjel és

A 'kikapcsolódás' és a 'lazítás' fogalmi gyakran a tétlenséggel és az önfegyelmel elhagyásával kapcsolódnak össze, és együtt jár a lelkiismeret elaltatásával és a bűnös vágyak szabadon engedésével.

Ezekkel szemben inkább a 'felüdülésnek' és 'megújulásnak' kell jellemeznie a hívő embert, amikor új erőt nyer, lelke felfrissül és öröme megnövekszik.

nappal.” Zsolt 1,2). Az Úr Napja megszentelésének fontos része az igehirdetés hallgatása és az azon való elmélkedés.

Negyedszer, a keresztyén ember felüdülését szolgálja a testvéri közösségben eltöltött idő („Mert jobb egy nap a te tornacaidban, hogyszem ezer másutt; inkább akarnék az én Istenem házában küszöbén ülni, hogyszem lakni a gonosznak sátorában!” Zsolt 84,11).

Ötödször, a felüdülést Isten adja. Ha fel akarsz frissülni, ha új erőre akarsz kapni, ha azt akarod, hogy lelked még inkább örvendezzen, akkor tudnod kell, hogy azt nem a világ és a szórakozásba hajtó ötletei, hanem egyedül Isten tudja megadni. Menj hát Hozzá fáradtságoddal! Menj Hozzá lelki ürességeddel, menj Hozzá bánatoddal, erőtlenségeddel, és Ő fog még inkább megerősíteni („Miért mondod Jákób és szólsz ekként Izráel: Elrejtett az én útam az Úrtól, és ügyemmel nem gondol Istenem?! Hát nem tudod-é és nem hallottad-é, hogy örökkévaló Isten az Úr, aki teremté a föld határait? Nem fárad és nem lankad el; végére mehetetlen bölcsesége! Erőt ad a megfáradottnak, és az erőtlen erejét megsokasítja. Elfáradnak az ifjak és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek is, de akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a saskeselyűk, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el!” Ézs 40,27-31).

Hatodszor, nem a felüdülésünk, hanem Isten akarata és dicsősége kell, hogy a legfontosabb legyen számunkra. Legyél hát képes arra, hogy feláldozd a pihenésedet („Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok.” Ef 5,16), ha lehetőség van arra, hogy még inkább felüdj a szolgálat által („A mással jóltevő ember megkövéredik; és aki mást felüdit, maga is üdül.” Péld 11,25)!

Végül pedig, *hetedszer*, az Isten dicsőségére, örömmel, hálával végzett munka örömet ad az ember szívébe. A keresztyén ember felüdülésének fontos része hát, hogy hálával és odaadással dolgozzon, úgy, mint aki Isten dicsőségére akarja tenni, ilyen módon felüdülésének szerves része lesz a Vele eltöltött munka idő is.

Dávid sokszor dicsérte Istent hálával, amikor feladatát véggezte, és ez nagy örömet jelenthetett számára. Amikor nem Istennek tetszően akart pihenni, amikor kikapcsolódott (az önfegyelem pajzsát félretette), azzal bűnök sorozatát indította el. Vizsgáld meg életedet kedves olvasó: milyen a te kikapcsolódásod? Hogyan pihensz? Mikor és hogyan szoktál felüdjülni? Kitől várod az örömet az életedben? Ha vétkeztél, és pihenéseddel nem Istent dicsőítetted, akkor térj meg, még mielőtt a Dávid életében bekövetkezettekhez hasonló áradat nem indul el életedben! Dávid fegyelmetlen volt, de amikor Isten megfeddi, akkor megtér. Legyen hát ez az írás a Krisztusban való felüdülés kezdete az életedben, az Ő dicsőségére („Bánjátok meg azért és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy így eljőjenek a felüdülés idei az Úrnak színétől.” ApCsel 3,19)! Ámen.

A számonkérhető Dávid

SZÁSZ ATTILA

Dávid életének két legismertebb szakasza a Góliát fölött aratott győzelem és a Betsabéval kapcsolatban elkövetett bűnök sora. Az utóbbi valószínűleg lelki értelemben életének a legmélyebb időszaka is volt, de még ez esetben is találunk olyan szempontot, amiben követendő példaként tekinthetünk Dávidra.

Természetesen nem szeretnénk az általa elkövetett cselekedeteket szépíteni. Nem ezeket ajánljuk olvasóink számára, hanem azt a jellemvonást, melyből fakadóan befejeződött ez a bűnáradat, és ez a Dávid számonkérhetősége.

A bűn lavináját elindítva, Dávid egyre inkább az önfegyelem hiányáról tesz bizonyosságot. Nem gyakorolta az idő bölcs kihasználása tekintetében, majd később, a fürdőző Betsabét meglátva sem. Nem gyakorolt fegyelmet gondolatai és indulatai fölött (amit nézett és ahogyan nézte). Így nemsokára már bűnös cselekedetek is követték a szívben megfogant kívánságot. A bűn, mint minden esetben, itt is keserű gyümölcsöket szült, amit Dávid további bűnökkel akart eltussolni. Hűséges katonáját hazahívta és mindent megtett, hogy őt becsapja, félrevezesse, és mivel a kezdeti lépések nem hozták el a várt eredményt, nem vonakodott attól sem, hogy őt

„ÉS MONDTA NÁTÁN DÁVIDNAK: TE VAGY AZ AZ EMBER! EZT MONDJA AZ ÚR, IZRÁELNEK ISTENE: ÉN KENTELEK FEL TÉGED, HOGY KIRÁLY LÉGY IZRÁEL FELETT, ÉS MEGSZABADÍTOTTALAK TÉGED A SAUL KEZÉBŐL. ... MIÉRT VETETTED MEG AZ ÚRNAK BESZÉDÉT, OLY DOLGOT CSELEKEDVÉN, MELY ÚTÁLATOS ELŐTTE? A HITTEUS URIÁST FEGYVERREL ÖLTED MEG, ÉS AZ Ő FELESÉGÉT MAGADNAK VETTED FELESÉGÜL, MAGÁT PEDIG AZ AMMON FIAINAK FEGYVERÉVEL ÖLTED MEG. ... MONDTA AZÉRT DÁVID NÁTÁNNAK: VÉTKEZTEM AZ ÚR ELLEN! ÉS MONDTA NÁTÁN DÁVIDNAK: AZ ÚR IS ELVETTE A TE BŰNÖDET, NEM FOGSZ MEGHALNI.” (2SÁM 12,7.9.13)

megölesse. Csakhogy minél több bűnt halmozott fel, annál kevésbé mozdult el a megoldás felé, és ha Isten nem küldi el a szolgáját, akkor további, még súlyosabb cselekedetek követhették volna ezen eseményeket.

Dávid önfegyelmének itt halvány jelét sem látjuk, egyre mélyebbre kerül abban a helyzetben, amely megoldására újabb és újabb bűnöket követ el.

Isten azonban rendelt egy védelmi eszközt akkorra is, amikor a mi önfegyelmünk védelmi gátja romokban hever már. Ez a testvéri, a gyülekezeti fegyelem védőgátja. Az Isten által rendelt felvigyázó, Nátán próféta közbelépésével megáll az a folyamat, amit Dávid minden egyes lépésével csak tovább rontott. Amikor Dávid önfegyelmének már a legapróbb jelét sem láthatjuk, akkor a gyülekezeti fegyelem segítségével még mindig le lehetett állítani a zuhanást.

Dávid királyként is alá volt rendelve Isten törvényének és Isten azon szolgálóinak, akik ennek betartását szorgalmazták. Dávidot számonkérhetősége mentette meg a továbbzuhanástól. Saul úgy gondolta, hogy királyként e személyek fölött áll, így papokat öletett meg akkor, amikor úgy ítélte meg, hogy azok ellene fordultak. Saul nem fogadta alázattal Sámuel próféta feddését sem, így ő nem állt meg a lejtőn. Dávid azonban megszívlelte az intést, és ezzel vette kezdetét a helyreállítás.

Az első és leghatékonyabb módja a bűn elleni védelemnek az önfegyelem. Ha ez a gát átszakad, akkor ott van a második, Isten által rendelt védelmi rendszer, a gyülekezeti fegyelem védőgátja. Ha ez is

megomlik, akkor nem marad más, mint a bűn, a bűnös természet, a világ és a Sátán fegyelmezése (1Kor 5,4-5; 1Tim 1,20) a vetés és aratás törvénye alapján (Gal 6,7-8). Ez már nagyon kegyetlen fegyelmezési mód, mégis sokan ezt választják.

Napjaink társadalma megvet mindenféle autoritást és lázad az ellen, amit Isten az Ő Igéjében elrendelt. A számonkérhetőség, a felelősségrevonás a mai büszke ember számára teljesen elfogadhatatlan, és ez sok esetben a gyülekezetekben is jelen van.

Sokan terhesnek találják a számonkérhetőséget, és ha csak egy mód van rá, lázadnak ellene, megfellebbezve arról, hogy ez egy Isten által rendelt eszköz az ő védelmükre. Már ott elkezdődik ez, hogy kerülnek a hitvalló gyülekezet iránti elkötelezettséget, mert az elvárásokat és számonkérést is jelent. Sokan igyekeznek így megőrizni a *szabadságukat*, ami viszont a gyakorlatban nem szabadságot, hanem a bűn rabságát hozza magával. A szabadság mindig szorosán kötődik Isten Igéjéhez, az Ő kijelentett igazságaihoz (Jn 8,32), az attól való elhajlás pedig a bűn rabságát hozza mindig magával. Ha Isten Igéje beszél a számonkérhetőségről, a közösségi fegyelemről, akkor azt nem lehet úgy megvetni, elutasítani, hogy kárunk ne származzon belőle. Nem lesz szabad az, aki megveti Isten eme rendelkezését, hanem a bűn rabságának adja magát még inkább át.

A reformáció idején nem véletlenül sorolták az egyházfegyelem gyakorlását a hitvalló egyház ismeretető jelei közé. Ha Isten elrendelte ezt az eszközt, ak-

kor ennek megvetése Isten akaratának a megvetése, és nem lehet ezt úgy tenni, hogy ne a mi lelki hanyatlásunkat idézze elő.

Napjaink keresztyéne (vagy aki annak gondolja magát, de sok esetben nem az) nem nagyon jeleskedik az önfegyelem területén sem, így különös módon is rá volna utalva a gyülekezeti fegyelem védőgátjára. Lévén, hogy ő ezt is megveti, elutasítja, nem marad más, minthogy a világ, a kísértő és a bűnös természet fegyelmezzze őt.

Habár Isten mindennel megajándékozott (2Pt 1,3) bennünket, ami a bővülködő élethez, a kegyességhez szükséges, a keresztyének többsége mégis igencsak szűkölködik, mert megveti azokat az eszközöket, amelyeket Isten Igéje figyelmünkbe ajánl.

Sok újjászületett, megtért keresztyén szívesen marad hitehagyott egyházakban, miközben lenne lehetősége hitvalló gyülekezethez csatlakozni. Ily módon nem csak az Ige tiszta hirdetését vonja meg magától, hanem a sákramentumokkal való helyes élest és az egyházfegyelem áldásait is.

Azt még esetleg vállalják, hogy eljárnak táplálkozni olyan helyekre, ahol az Igét tisztán hirdetik, de az elkötelezettségtől már vonakodnak. Az elkötelezettség, a számonkérhetőség, a felelősségvállalás megvetett dolgok, holott Isten Igéje alapján értékelnünk kellene azokat.

Sokszor még hitvalló gyülekezetekben a gyülekezeti tagok sem látják ennek a kérdésnek a biblikus voltát, így nem is értékelik azt. Sokan teherként élik meg a számonkérhetőséget, és ahol csak lehet, akadályozzák ennek az eszköznek a működését. Ezzel a magatartással igyekeznek elbátortalanítani azokat, akik szeretnék gyakorolni az intést. Sajnos a bűnben megátalkodott emberek nem veszik jó néven a figyelmeztetést, és ez még nehezebbé teszi az intés feladatát. A végső, legnagyobb vesztes azonban mégis az, aki ezt az eszközt nem hagyja alkalmazni magára nézve.

Az első és leghatékonyabb módja a bűn elleni védelemnek az önfegyelem. Ha azonban ez a gát átszakad, akkor ott van a második, Isten által rendelt védelmi rendszer: a gyülekezeti fegyelem védőgátja.

Sokan teherként élik meg a számonkérhetőséget, és nem veszik jó néven az intést. A végső, legnagyobb vesztes azonban mégis az, aki ezt az eszközt nem hagyja alkalmazni magára nézve.

A Zsidókhoz írt levél arra inti Isten népét, hogy igyekezzen együttműködésével könnyíteni ezt a folyamatot, hisz abból csak előnye származhat az illető személynek. „Engedelmeskedjete elöljáróitoknak és fogadjatok szót, mert ők vigyáznak lelkeitekre, mint számadók; hogy ezt örömmel műveljék és nem bánkódva, mert ez néktek nem használ.” (Zsid 13,17)

Amikor Dávid az önfegyelem hiánya miatt már semmi védelmet nem élvezett, akkor még mindig megtapasztalhatta az Isten által fölrendelt vigyázó feddését, és ezt megszívulve véget érhetett életének legsötétebb szakasza. Az általa elkövetett cselekedeteket nem akarjuk szépíteni, kicsinyíteni, de az ő számonkérhetőségét Isten minden gyermekének követésre ajánljuk.

Természetesen nem állítjuk azt, hogy az Istentől kapott autoritással soha senki nem élt vissza. A történelem folyamán sokan voltak, akik ezt saját kicsinyes céljaik beteljesítésére próbálták felhasználni.

Isten mindig egy cél érdekében ruház fel egyeseket autoritással és a Tőle kapott cél elérése érdekében kell ezt a hatalmat felhasználni. Jelen esetben az Isten népének az általa elrendelt irányba való terelgetésére. Ez az engedelmség soha nem fordíthat senkit szembe Isten törvényével. Ha ezt meg is próbálnák a tekintéllyel felruházott személyek elérni,

bátran válaszolhatjuk nekik azt, amit az apostolok is válaszoltak a főpapoknak: „Istennek kell inkább engedni, hogy nem az embereknek.” (ApCsel 5,29)

Ha azonban az Isten iránti mélyebb engedelmségre buzdítanak, akkor is, amikor nekünk ehhez nincs kedvünk, emlékezzünk meg arról, hogy ez Isten által rendelt eszköz, a mi hasznunkra. Adjunk hálát érte és könnyítsük azok munkáját, akiket Isten a mentésünkre küldött!

„Kérünk továbbá titeket atyámfiai, hogy becsüljétek azokat, akik fáradoznak közöttetek, és elöljáróitok az Úrban, és intenek titeket.” (1Thessz 5,12)

DÁVID és az ÚR

Sikó Mihály

Néha lehet hallani emberektől azt a bizonyosságtételt, miszerint ha Isten nem lett volna velük azokban a nyomorúságokban, amelyekben keresztülmentek, nem élték volna túl és nem bírták volna elviselni ép ésszel. Ha ez a megállapítás sokemberre igaz lehet, akkor Dávidra mindenképpen az. Ő ugyanis, noha a Biblia egyik legkiemelkedőbb alakja, az Ótestamentum legnagyobb királya, legnagyobb harcosa, legnagyobb költője, legnagyobb zeneszeje volt, akiről a Biblia úgy nyilatkozik, hogy Isten szíve szerint való férfiú, sok nyomorúságot tapasztalt meg. Az általunk ismert, a Szentírás által közölt legnagyobb megpróbáltatásai fiatalkori éveire, illetve idősebb korszakához köthetők. Egyik a Saul gyűlöletének és üldözésének, másik pedig saját fiának, Absolon összeesküvésének volt köszönhető. A kettő közé tehetnénk Dávid rettenetes bukását Betsabéval és az abból származó összetörtetését, illetve annak következményeit. Élete vége felé láthatjuk másik bukását, amikor nem Istenre hagyatkozva népszámlálást rendelt el.

Jelen írásban azonban nem kimondottan a fentebb említett eseményeket szeretném megvizsgálni, hanem inkább Dávidnak az Úrral való kapcsolatát. Természetesen a kettőt nem lehet egymástól függetlenül vizsgálni. Pontosan ezek a megpróbáltatások és az ezekhez való viszonyulása tükrözik leginkább Dávidnak Istennel való kapcsolatát, melyet főként a Zsoltárok könyvéből ismerhetünk meg, hiszen azoknak közel felét tőle származtatjuk.

Az első említésre méltó jellemzője ennek a kapcsolatnak a gyermeki bizalom, a közvetlenség. Amikor Dávidot baj érte, azonnal Istenhez fordult. Ezt pedig megtanulhatjuk és meg is kell tanulnunk tőle. Ennek köszönhető egyébként az is, hogy oly

sok panaszszoltára van feljegyezve a Szentírásban. Ezeknek száma és tartalmuk mind azt bizonyítják, hogy Dávid elsősorban az Úrnak öntötte ki szívét, Istennél keresett és talált menedéket, oltalmat, nem embereknél.

Ezekre a zoltárookra jellemző egy nagyfokú őszinte kitérkedés is. Az 55. zsoltárban például egy közeli barát árulása miatti panaszát önti szavakba, melynek során nemcsak a külső veszedelmeket ecseteli, hanem részletesen feltárja az Úrnak saját érzéseit is. „Az én szívem reszket bennem, és a halál félelmei körülvettek engem. Félelem és rettegés esett én reám, és borzadály vett körül engem. Mondám: Vajha szárnyam volna, mint a galambnak! Elrepülnék és nyugodnám. Ímé, messze elmennék és a pusztaiban lakoznám...” (Zsolt 55,5-8) Dávid felvállalja és részletezi Isten előtt a félelmeit, mert tudja, hogy Ő nem fogja elárulni, nem fog visszaélni ezekkel a belső információkkal, illetve afelől is bizonyos, hogy az Urat valóban érdekli mindaz, ami gyermekének szívében, lelkében lejátszódik. Az 57. zsoltárban – a Saul gyűlölete elől való menekülésekor – pedig az Úr szárnyainak árnyékába menekül, ahogyan a kiscsibék a kotlós alá bújnak, ha veszély fenyegeti őket. Mindezekben egyfajta közvetlen kapcsolatot vélek felfedezni. Dávid őszintén, szépítés nélkül tárja ki szívét az Úr előtt minden helyzetben, azzal a bizalommal, hogy Isten meghallgatja őt.

Pontosan ez a következő dolog, ami jellemző kapcsolatukra: a hit. Dávid hitt abban, hogy az Úr jót végzett fölöle (Zsolt 57,3) és életével kapcsolatos végzéseit, terveit meg fogja valósítani. Teljes bizalommal és nyugodtsággal ráállt Isten ígéreteire. Tudta, hogy Saul nem ölheti meg, hiszen Isten őt helyezi Saul helyett a királyi székbe. Ezért aztán, még ha

emberileg szólva lett volna is oka félni, mégsem félt, hanem inkább Istenben és az Ő ígéreteiben bízott. Ez nem azt jelenti, hogy mindig töretlenül, megingás nélkül hitt, hiszen egyszer éppen ezért menekült a filiszteusokhoz, mert győzedelmeskedett fölötte az a gondolat, hogy Saul úgyszólván megöli egy napon. De az esetek többségében azt láthatjuk, hogy Dávid bízott az Úrban és ígéreteiben. Hitt és ezért imádkozott. A legnehezebb körülmények között sem hagyta abba a könyörgést.

Az imádság tehát mindenképpen kulcsszerepet töltött be Dávid életében. Ő egy imádkozó ember volt. Imádkozott reggel, délben és este, de egyik zsoltárában hétszeri imádkozásról, pontosabban hétszeri Isten-dicsőítésről számol be (Zsolt 119,164).

Dávid kapcsolatában az Úrral igen fontos szerepet töltött be Isten Igéje és az Igén való elmélkedés. A 119. zsoltárt legnagyobb valószínűséggel Dávid írta, de más zsoltárban is bizonyosságot tesz az Ige iránti elkötelezettségéről. A 19. zsoltárban például így nyilatkozik: „Az Úrnak törvénye tökéletes, megeleveníti a lelket; az Úrnak bizonyágtétele biztos, bölcsé teszi az együgyűt. Az Úrnak félelme tiszta, megáll mindörökké; az Úrnak ítéletei változhatatlanok s mindenestől fogva igazságosak. Kívánatosabbak az aranyból, még a sok színaranyból is; és édesebbek a méznél, még a színméznél is. Szolgádat is intik azok; aki megtartja azokat, nagy jutalma van.” (Zsolt 19,8-12) Dávid tehát nemcsak beszélt Istenhez, hanem szerette, ha az Úr beszélt öhozzá.

Dávid egy imádkozó ember volt. Egyik zsoltárában hétszeri Isten-dicsőítésről számol be. Még akkor is dicsőítette az Urat, amikor Saul elől Adullám barlangjába kényszerült menekülni. A hálaadást sem hagyta el, miután megtapasztalta Isten szabadítását.

Imáiban gyakran dicsőítette Istent az Ő jelleméért, kegyelméért, gondviseléséért, a teremtett világban megnyilvánuló bölcsességéért, hatalmáért, szeretetéért, hűségéért. Még akkor is dicsőítette az Urat, amikor Saul elől Adullám barlangjába kényszerült menekülni. A hálaadást sem hagyta el, miután megtapasztalta Isten szabadítását.

Dávidnak az Úrral való kapcsolatára jellemző volt az Iránta való elkötelezettség és ragaszkodás is. Számára Isten jelentette a legfőbb jót. Erről tesz bizonyosságot a 16. zsoltárban: „Ezt mondom az Úrnak: Én Uram vagy te; felettébb való jóm nincsen.” (2.v.) A 11. verssel pedig így zárja a zsoltárt: „Te tanítasz engem az élet ösvényére, teljes öröm van tenálad; a te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké”. Dávid beírta az Úrral, meglegedett Ővele: „Én igazságban nézem a te orcádat, meglegelek a te ábrázatoddal, midőn felszerkenek.” (Zsolt 17,15) Szerette Istent, amiről bizonyosságot is tett: „... Szeretlek Uram, én erősségem!” (Zsolt 18,2) Ezzel, az Isten iránti szeretetével magyarázható az is, hogy igen megszorodott, amikor rádöbbsent bűnére. Erről számol be az 51. zsoltárban, ahol többek között ezt mondja: „Egyedül te ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, ami gonosz a te szemeid előtt...” (6.v.)

Végül pedig még egy dologra szeretném felhívni az olvasó figyelmét. Fentebb elmondtam, hogy Dávid számára az Úr volt a legfontosabb. Amikor nagy és híres ember lett belőle, akkor is ugyanazzal az alázattal közeledett Hozzá, mint korábban. Tehát az Úr igen fontos szerepet töltött be életében. Ezzel együtt azonban nem volt jellemző rá az az individualizmus, ami manapság sok keresztyénre. Nem az Úr és én típusú keresztyén életet élt, hanem mindig szívén hordozta Isten népének ügyét. Szinte nincs olyan zsoltára, amelyben ne tenne valamilyen módon utalást Isten egyházára. „Mentsd ki, Isten, Izráelt minden bajából. Tartsd meg a te népedet és áldd meg a te örökségedet, legeltesd és magasztald fel őket mindörökké! Az Úr ad erőt népének, az Úr megáldja népét békességgel. Legyetek erősek és bátorodjék a ti szívetek mindnyájan, akik várjátok az Urat! Örüljétek az Úrban, vigadozzatok ti igazak! Örvendezetek mindnyájan ti egyeneslelkűek!” (Zsolt 25,22; 28,9; 29,11; 31,25; 32,11)

Dávid számára tehát fontos volt az Úrral való kapcsolat, de ezzel együtt az Isten népével való kapcsolata is. Isten segítsen, hogy Dávid élete motiváló legyen az Úrral való kapcsolatunk építésében, ugyanakkor abban is, hogy ragaszkodjunk Isten népéhez, Krisztus egyházához!

A TEREMTŐ LÉTEZÉSE

Egy multimilliomos vállalkozó sajtótájékoztatót tartott, ahol az interjú végén a kíváncsi újságírók feltettek egy kérdést:

– Miért hiszi, hogy van Isten?

– Nézzék, nekem számtalan üzemem van. Az egyikben autókat, a másikban darálót és sok egyébét gyártunk. Egy autó 140-150 ezer alkatrészből áll, de előbb 24 mérnököm tervezi meg, majd anyagpróbákat végzünk, és csak azután jöhet a gyártás. No de vegyük csak a darálót! Mindössze 9 alkatrészből áll, és 17 mozdulattal lehet összeszerelni a futószalagon, mégis egy-egy munkásnak több napon át kell gyakorolnia ennek módját. Ha nekem ezek után azt állítja valaki, hogy a több milliárdszor bonyolultabb világegyetem megalkotásához nem kellett a Teremtő, az nem normális.

– Rendben van, de mivel tudná Ön kézzelfoghatóan bizonyítani a Teremtő létezését?

A gyáros észrevette a gúnyos felhangot, és diktálni kezdett a titkárnőjének: „Pályázat. Építésmérnököt keresek, aki megtervez, majd kivitelez egy toronyépületet az általam felvázolt méretekben és minőségben. Alapméret: kör alakú, átmérője 4 méter. Magassága ennek legalább 200-szorosa, azaz 800 méter. (Természetesen bírnia kell a toronynak az elemi erők okozta bármilyen erős kilengést!) A fal vastagsága alaptól a felső szintig max. 25 cm lehet. Ebbe bele kell szerezni a víz, gáz, csatorna, felvonó és minden egyéb kiszolgáló rendszer csöveit, vezetékeit. A torony belsejében nem lehet semmi. Kívül-belül teljesen simára, egyenletes felületűre kell készíteni, merevítés, kitémasztás nem lehet rajta. Ennek ellenére a torony tetejére legyen ráépítve egy önállóan működő komplett vegyiüzem, amely tápszerkeket állít elő, emberi fogyasztásra. Siker esetén a honorárium összegét a mérnök szabhatja meg, bármilyen magas összegben.”

Elvette a papírt a titkárnőjétől, és aláírva átnyújtotta az újságíróknak.

– Tessék, itt a válaszom. Benne a bizonyíték.

– Nem értjük, hogy mi akar ez lenni.

– Majd később megértik. Egyelőre közöljék a lapjukban feltűnő helyen. Ha akad rá jelentkező, újra találkozunk, és folytatjuk a sajtóértekezletet.

A nagy érdeklődést kiváltó eseményre jó néhány neves építésmérnök és még a korábbinál is több újságíró jött el.

– Talán el is kezdhethetjük – szólott ironikusan a házigazda.

– Kérem az első jelentkezőt, tegye meg ajánlatát, ismeresse elképzeléseit. Csak konkrét megoldást, kivitelezhető terveket fogadok el.

Néhány percnyi vita után a szakma legismertebb építész dühösen megjegyezte:

– Rendben van, én már kiestem a versenyből, de szeretném látni azt az embert, aki ezt megtervezi! Ezt egyszerűen lehetetlen megépíteni!

A gyáros megkérdezte:

– Nos, van még jelentkező? Ha nincs, akkor kérem, figyeljenek jól, bemutatom az eredetit. A titkárnő átnyújtott neki egy hosszú, cső alakú papírteker-cset.

Kibontotta az egyik végénél, és óvatosan kihúzott belőle egy ép búzaszálat, szép, tömör aranykalásszal. Azután így szólt a jelenlevőkhez:

– Igazuk van uraim, ez a feladat az ember számára valóban lehetetlen! De a Teremtőnk mindenható, csodálatos alkotásokat hozott létre, mint ez is, nézzék csak! Mérjék le, itt vannak hozzá a műszerek. Figyeljenek kérem, kör alakú a szára, átmérője pontosan 4 mm magassága ennek éppen 200-szorosa, azaz 800 mm. A falvastagsága mindenütt 0,25 mm. Kívül sima, belül üres, az összes táp- és kiszolgáló csatorna ebben a vékony falban fut, no és ez a csodálatos miniatűr vegyiüzem, a kalász itt a tetején önállóan működik. És tudják hogyan? Napenergiával! Ráadásul a Napot is Isten teremtette. Értik az összefüggéseket? Ez a kis vegyilabor 8-9 féle tápanyagot, vitamint állít elő vízből és a talajból felszívott ásványi anyagokból, napenergiával. Ezalatt szelek és viharok tépik, kényükre hajlítgatják, akár a földig. De a búzaszálak ezt is kibírják. Nos, uraim az itt látható remekmű és a mi kontárokadásaink közötti különbség egyértelműen bizonyítja a Teremtő létezését és határtalan, számunkra szinte felfoghatatlan képességeit. Köszönöm, hogy eljöttek ide megszemlélni Isten teremtő erejének egyik kézzelfogható bizonyítékát. Ha körülnéznek, ha tükörbe néznek, mindenütt az Ő alkotásait látják. Ha pedig teremtet, műveket alkot, akkor létezik!

„Mert ami az Isten felől tudható nyilván van ő bennök; mert az Isten megjelentette nekik: Mert ami Istenben láthatatlan, tudniillik az ő örökké való hatalma és istensége, a világ teremtésétől fogva az ő alkotásaiból megértetve megláttatik; úgy, hogy ők menthetetlennék.” (Róm 1,19-20)

Az E-Mail Ministry alapján fordította
és átdolgozta: Tihanyi Pál

Utolsó ítélet titkos bűnök felett

Jonathan Edwards

Ma ritkán hallunk, olvasunk igehirdetéseket a pokolról, merthogy 'nem illik' ilyen témákról beszélni. Két és fél évszázaddal ezelőtt viszont egészen más volt a helyzet. Az alábbi prédikáció az utolsó ítélet eseményeibe ad betekintést. Ijesztő lehet. Ettől függetlenül – igaz. Ezért kérek, fontold meg jól az alábbiakat! Közben emlékezz az evangéliumra, a jó hírre: Jézus Krisztus azért jött, hogy ettől megmentsen minket. „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (Jn 3,16) Krisztus azért szenvedett pokoli kínokat a Benne hívőkért, hogy ők az Atya áldottai lehessenek és elkerüljék ezt a rettenetes és örökkévaló finálét! Higgy a Megváltóban és üdvözülj!

„Azoknak pedig, akik versengők és akik nem engednek az igazságnak, hanem engednek a hamisságnak, búsulással és haraggal. Nyomorúság és ínség minden gonoszt cselekedő ember lelkének, zsidónak először meg görögnek.”

(Róm 2,8-9)

Amikor az Ítélet Napja eljön, minden ember feltámad, aki valaha meghalt a föld színén – nem csak az igaz, hanem a gonosz is –, az igazak az örök életre, a gonoszok a kárhozatra. „És sokan azok közül, akik alusznak a föld porában, felszerkennek, némelyek örök életre, némelyek pedig gyalázatra és örökkévaló utálatosságra.” (Dán 12,2) „És a tenger kiadá a halottakat, akik ő benne voltak; és a halál és a pokol is kiadá a halottakat, akik ő nálok voltak; és megítéltetének mindnyájan az ő cselekedeteik szerint.” (Jel 20,13) Az átkozottak a pokolban nem tudják, mikor lesz az Ítélet Napja; de mikor eljön az idő, nyilvánvaló lesz. Az lesz a legrettenetesebb hír számukra, mely valaha is elhangzik azon a nyomorúságos helyen. A pokol, a sötétség birodalma minden időben silyokkal és nyomorúságos sírással van tele. De amikor meghallják, hogy jön az ítéletre kijelölt nap, minden addiginál hangosabb siralom és minden korábbinál rettenetesebb jajveszékelés fog felhangzani.

Amikor Krisztus eljön a felhőkön az ítéletre, annak híre mind a földet, mind a poklot gyásszal és keserű sírással fogja megtölteni

Azt olvassuk, hogy a föld minden nemzetsége jajveszékelni fog bűnei miatt, és ugyanígy a pokol min-

den lakója. Aztán fel kell jönniük a gonoszok lelkeinek, hogy egyesüljenek a testükkel és megálljanak a Bíró előtt. Nem készségesen fognak jönni, hanem vonszolni fogják őket, ahogy a gonosztevőt hozzák ki a tömlőből a kivégzésre. Vonakodtak, amikor meghaltak, hogy elhagyják a földet és a pokolba menjenek. Most sokkal inkább fognak vonakodni, hogy kijöjjenek a pokolból az utolsó ítéletre. Nem lesz számukra kegyelem; ki kell jönniük büntetésük végrehajtására. Ellenkezni fognak, de menniük kell. Az ördögöknek és az átkozott lelkeknek együtt kell feljönniük. Akkor hallatszik majd az utolsó trombitaszó; ez lesz a valaha hallott legszörnyűbb hang a gonosz emberek és az ördögök számára. Nem csak azok fogják hallani, akik akkor a földön élnek, hanem azok is, akik a sírjukban fekszenek. „Ne csodálkozzatok ezen: mert eljő az óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az ő szavát, és kijönek; akik a jót cselekedték, az élet feltámadására; akik pedig a gonoszt művelték, a kárhozat feltámadására.” (Ján 5,28-29)

Akkor a gonoszok lelkeinek újra egyesülni kell testükkel, melyek arra lesznek előkészítve, hogy a gyötrelém és kínszenvedés edényei legyenek. Rettenetes dolog lesz újra a testükbe térni, melyeket korábban a bűn és gonoszság eszközeiként használtak, vágyaikat és szenvedélyeiket elégitették ki általa. A test és a lélek elválása rettenetes volt számukra amikor meghaltak, de újraegyesülésük a feltámadáskor még rettenetesebb lesz. Így fognak kijönni sírjaikból, felemelik tekintetüket, és látják az Isten Fiát a felhőkön az Ő Atyjának dicsőségében, és Vele az Ő összes szent angyalát. (Mt 25,31) Akkor pillantják meg Bírójukat félelmetes méltóságában. Ez a rettenetes látvány a rájuk váró iszonyatoknak még csak a bevezetője. Azzal a félelmetes és rettenetes méltósággal, szentséggel, amellyel a Bíró meg fog jelenni, átdöfi lelküket.

Akkor meg kell jelenniük a Bírójuk előtt, hogy számot adjanak

Nem fognak találni hegyeket vagy sziklákat, melyek rájuk eshetnének, hogy elrejtse őket a Bárány haragja elől. De látni fogják azokat az ismerőseiket is, akik dicsőséges testben fognak feltűnni, örömteli arccal, magasztaló énekekkel, és felemeltetnek, mintha szárnyaik lennének, hogy találkozzanak az Úrral az égben, miközben ők lent maradnak. Sokan fogják látni egykori szomszédjaikat, ismerőseiket, társaikat, testvéreiket vagy feleségüket felemeltet-

ve, magukat pedig ott hagyatva. Őket az Ítélszék elé fogják rendelni. Menniük kell, bármennyire nem akarnak. Krisztus bal keze felől kell majd állniuk az ördögök és a gonosz emberek között. Ez további megrökönyödést fog okozni, és minden addiginál szörnyűbb lesz. Mekkora iszonyattal fog ez a társaság összegyűlni!

Akkor kezdődik az elszámoltatás. Akkor fogják a sötétség minden rejtett dolgát napfényre hozni. Akkor szívük minden gonoszsága nyilvánvaló lesz. Akkor valós fényükben jelentetnek meg titkos bűneik, melyek addig elrejtettek a világ szeme elől. Akkor mindegyik felmutatásra kerül az összes rettenetes súlyosbító körülménnyel együtt. Minden tisztatlanságuk napvilágra kerül az ő örökkévaló gyalázatokra és megvettetésükre. Akkor lesz nyilvánvalóvá, mennyire förtelmes dolgokat műveltek életükben, mennyire rettenetes a bűnük, hogy megvetették a dicsőséges és áldott Megváltót.

Ezt az egész világ látni fogja. Sokan felkelnek az ítéletkor ellenük, és kárhozatni fogják őket: ismerőseik, kiket gonoszsággal kísértettek, és sokan mások, akiket megkeményítettek bűnükben a példájukkal. Ezen a különleges elszámoltatáson a Bíró fogja megvizsgálni őket, szótlankok lesznek, némák, mert saját lelkiismeretük is ellenük fog vallani. Akkor látni fogják, hogy milyen hatalmas és rettenetes az Isten, aki ellen vétkeztek. A bal keze felől fognak állni, miközben másokat, akiket ismertek a földön, Krisztus jobbán ülve látnak dicsőségben, napként ragyogva, amint Vele együtt ítélik meg és kárhozatják őket.

Akkor a Bíró kimondja rájuk a kárhozat ítéletét

„Akkor szól majd az ő bal keze felől állókhoz is: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, az örök tűzre, a mely az ördögöknek és az ő angyalainak készített.” (Mt 25,41) Ez lesz kihirdetve félelmetes méltósággal. Nyilvánvalóvá lesz a Bíró rettenetes haragja a kimondott ítéletben. Mekkora iszonyatot és megrökönyödést fognak kelteni ezek a szavak a gonosz emberek szívében, akikre kimondatnak! Minden szó és szótag riasztó mennydörgésként fog hatni rájuk. Az átkozott bélyeget teszi rájuk: átkozott társaság lesznek. A Bíró el fogja küldeni őket jelenlétéből, mert mérhetetlenül gyűlöletesek Számára. Az örökkévaló tűzbe küldi őket, hogy azon a helyen tartózkodjanak, amely egyedül illik hozzájuk. A tűz félelmetességét az jelzi, hogy az ördögnek és az angyalainak készített. Ugyanabban a tűzben fognak égni, amelyben az ördögök, Isten legfőbb ellenségei gyötörtetnek!

Amikor ez az ítélet kimondásra kerül, a bal kéz felől állók hatalmas tömegében minden eddigin túlmutató reszketés, jajveszékelés, sírás és fogcsikorgatás lesz. Ha az ördögök – ezek a büszke és gőgös lelkek – már jó előre reszkettek ezen ítélet pusztá gondolatától is, hogy fognak reszketni, amikor kimondatik! Ó, jaj, hogy fognak a gonosz emberek reszketni! Szenvedésüket még súlyosabbá teszi majd, amikor hallják a jobb kéz felől állókra kimondott áldott ítéletet: „Jertek, én Atyámnak áldottai, örököljétek ez országot, amely számotokra készítettet a világ megalapítása óta.” (Mt 25,34)

Akkor végrehajtják az ítéletet

Amikor a Bíró elküldi őket, akaratuk ellenére is *menniük kell*. Az ítélet kihirdetése után közvetlenül jön a világ vége. Ennek a világnak a kerete megszűnik – az egek felbomlanak és a föld tűzbe borul. Ahogy Isten haragjában egyszer özönvízzel elpusztította a földet, úgy fogja most elárasztani tűzvésszel; az egek tűzbe borulva felbomlanak, és „az elemek égve megolvadnak” (2Pét 3,12); az ördögök és a gonosz emberek tömegeinek be kell menniük abba az örök tűzbe, amelyre ítéltettek.

Ebben az állapotban maradnak a soha véget nem érő örökkévalóságban

A büntetésük így teljes lesz, és így is marad mindörökké. Bekövetkezik rajtuk, amitől oly régóta reszkettek, miközben lelkük testüktől el volt választva. Soha el nem múló tűzben fognak égni, és itt kell eltölteniük az örökkévalóságot. Itt nem számolják az évmilliókat, nem tartják számon a korszakok milli-óit; minden számolás felesleges, szorzással sem érhető fel az összeg, mert nincs vége. Nem tehetnek semmit, amivel megmenekülhetnének örökkévaló kínjaiktól, szembe kell nézniük azokkal a gyötrelmekkel. Ez vár rájuk örökön örököké. Istennek nincs már célja velük. Ily módon kell betölteniük létezésüket. Soha nem lesz pihenés, megváltás, gyötrődéseik viszont a lehető legnagyobbak lesznek, és soha nem jön könnyebbség megszokás által. Az idő, minden pillanat hosszúnak fog tűnni nekik, de gyötrődésük soha nem ér véget.

Jonathan Edwards (1703-1758), akit gyakran neveztek az utolsó puritánnak, jól ismert prédikátor és író volt a Nagy Ébredés idején. Ez a cikk a VII. prédikáció kivonata (*The Works of Jonathan Edwards*, 2. kötet, *The Banner of Truth Trust*).

„**Boldogok,**
akik éheznek és szomjaznak
az igazságot: mert ők
megelégtetnek.” (Mt 5,6)

1956-ban vallását gyakorló római katolikus családban születtem, két fivérem között egyedüli lányként. Családunk a 60-as, 70-es években is járt misére, hittanórára, közös esti imákat mondtunk. Az anyatejjel szívtam magamba a katolikus hitet. 8 évesen elsőáldozó lettem, rendszeresen jártam gyónni, áldozni, bár gyerekként nem értettem, miért. 15 évesen bérmálkoztam. A Szentírást (Újszövetséget, evangéliumokat) 17 évesen kezdtem rendszeresen olvasni, addig csak a templomban hallottam a felolvasását.

Tizenkilenc évesen szólított meg az Úr és elköteleződtem Jézus Krisztus mellett, vállalva azt a kockázatot, hogy eltanácsolnak a tanárképző főiskoláról.

Házi csoportokban imádkoztunk, közösen olvastuk a Bibliát. Mindig kerestem az Istennel való mélyebb kapcsolatot, a jézusi tanítás igazságait. A katolikus lelkiségi mozgalmak, irányzatok sokféle válfajával megismerkedtem. Buzgó hitéletet gyakoroltam, rendszeresen jártam lelkigyakorlatokra. Egy idő után ezek már nem voltak kielégítőek számomra. Valamit mindig túlhangsúlyoztak, de a lényegét fátyol borította. Közben eljutottam protestáns bibliacsoportokba is, ahol megszegyenültem, mert nem tudtam kívülről igéket a vers helyével, ahogyan ők. Ekkor kezdtem el komolyabban tanulmányozni az Újszövetséget, és a Szentírást szövegét is tanulni.

1981-ben férjhez mentem egy katolikus fiúhoz. Fiatalok hittan csoportjába, házaspári bibliaórákra jártunk. Én fiatal felnőttként hűségesen gyakorolni kezdtem a Szűz Mária-tiszteletet, mivel édesanyám nagy Mária tisztelő volt, ezért kaptam én is ezt a nevet. Éveken keresztül buzgón imádkoztam a rózsafüzért közbenjáró imaként másokért. Sok Mária-kegyhelyre elzarándokoltam a férjemmel együtt is, volt, ahová többször. Mindig úgy gondoltam, hogy az ilyen helyek Isten kegyelmét jobban közvetítik, Mária közbenjárása is erősebb itt és lelkileg megerősítenek. Útközben a csoportos utazásnál az élenjárók közé tartoztam a rózsafüzér imádságban, előimádkozást vállalva szolgálatként útítársaim felé.

Közben a hétköznapokban az óemberi természetemmel hiábavaló küzdelmet folytattam, magamat akartam jobbá tenni, sikertelenül. Igyekeztem jócselekedeteket is buzgón gyakorolni, *mennyei pirospontokat* gyűjtve – ahogyan egymás között neveltük.

1985-ben kapcsolatba kerültem értelmi fogyatékos gyerekekkel, fiatalokkal egy nyári táborozáson, és megszerettem őket. Magyarországon akkor indult a Hit és Fény nevű mozgalom, melyet 1971-ben Franciaországban Jean Vanier alapított értelmi fogyatékosok és szüleik, barátaiak számára. Miskolcon 1989 őszén kezdtem el a Szentlélek vezetésével egy ilyen csoportot szervezni, amely ma is működik. Ennek enyhébben, vagy középsúlyosan értelmi fogyatékos tagjai vannak. A segítők 4-5 évente kicserélődnek.

Ma 30-32 tagunk van. Havonta tartunk találkozót, megosztjuk egymással örömeinket, gondjainkat, biblikus témákról beszélgetünk. A sok vidám ének, játék, kézműveskedés, imádság, ünneplés, és nyaranta a közös táborozás, kirándulások számtalan élményt nyújtanak.

Mivel saját gyermekeim nem születtek, így életem kiteljesedett ezzel a csoporttal. Isten sok mindenre megtanított általuk: nem az érvényesülés a legfontosabb az életben. Tanultam alázatot, türelmet, szolgálatkészséget, hibák és gyengeségek elhordozását.

1993-ban agykontroll tanfolyamra jártam, 3 évig rendszeresen gyakoroltam az ott tanultakat. Aztán alapfokú reiki tanfolyamon is részt vettem. Úgy gondoltam, mivel hívő katolikus vagyok, Isten megvéd engem, ha Sátólól való támadás ér.

1996-ban megismerkedtem a katolikus karizmatikus mozgalom tagjaival, és elkezdtem az imacsoportjukba járni. Itt tudtam meg, hogy az agykontroll, reiki gyakorlása okkult, s bűnös dolog. Így ezeket bűnként megvallva meggyóntam, s minden ilyen gyakorlattal felhagytam.

A karizmatikus lelkiség megtetszett, a nyelveken való imádkozást magasabb szintű imának tartottam, úgy mondták, olyan mint az angyalok éneke. Több éven át jártam közéjük, én is imádkoztam nyelveken, bár ezek értelmét sosem magyarázta senki közülünk.

1997-ben a katolikus karizmatikus szervezésű ún. Szentlélek-szemináriumot elvégezve átadtam életem Jézus Krisztusnak, elfogadtam Megváltómnak, kértem, hogy legyen életem Ura. Ekkor életgyónást végeztem egy katolikus pap jelenlétében, letettem életem minden bűnét. Ezért sokáig ezt tartottam újjászületésem időpontjának. Ettől kezdve a Szentlélek hatékonyabb működését tapasztaltam az életemben. Sok olyan helyzetben éreztem a vezetését, segítségét, ahol a magam ereje kevés lett volna.

Kb. 10 éve elkezdtem más felekezetű keresztyén gyülekezetekbe is járni, és az igehirdetésekből táplálékot merítve igyekeztem azokat beépíteni hitéletembe.

Részt vettem sokféle lelkigyakorlaton az évek során, de úgy éreztem, hogy a katolikus összejövelekek nem hangsúlyozzák úgy hitünk lényegét, mint a protestánsok. A lényegről: őszinte bűnbánatról és Krisztus váltságművéről csak a Szentlélek-szemináriumon és az ún. Fülöp-kurzuson hallottam. Arról, hogy a szívünk csalárd és gonosz születésünktől fog-

va Ádám vétke miatt, és új szívre van szükség amelyet csak az Úr adhat, a katolikusok nem beszéltek, mert úgy tanítják, hogy a keresetségből megtisztultunk, újjászülettünk, akár csecsemőként is.

Eközben éveken át a hobbimá váltak az utazások: tájak, városok, látnivalók megismerése. Világi és egyházi szervezésű társasutakon jártam, a záródokutakon teljes gőzzel vettem részt.

A nagy fordulópont az életemben egy biatorbágyi csendesnap volt 2003-ban, megragadott a bibliahű igehirdetés, az őszinte vallomások és bizonyágtételek. Rátaláltam a tiszta forrásra. Hosszú keresés után az Úr elvezetett erre az áldott helyre, amely valóban Isten kegyelmét közvetíti. Igyekeztem magamba szívni az itt hallottakat. A következő csendeshéten Biatorbágyon sok mindenre megtanított Isten, tisztogatta lelki látásomat. Az 1Ján 2,15-17 alapján megértettem, hogy a szemek kívánsága miatt utazgattam oly sokat, és az én bálványom az utazások, látnivalókban való gyönyörködés. Eldöntöttem, tovább nem fogok utazgatni a saját szórakozásomra, csak ha az Úr akarja. A szabadságom ideje alatt hálából elmentem inkább konyhai szolgálatra. Az Úr még a vágyat is elvette a szívemből az utazások iránt.

Ezután gyakran jártam vissza bibliatanulmányozó hitmélyítő hetekre. Itthon bekapcsolódtam egy olyan bibliacsoportba, amelynek a tagjai szintén rendszeresen jártak Biatorbágyra és újjászülett emberek voltak.

A lelki látásom tisztulási folyamata hat évig tartott, nem egyből adta meg az Úr, hasonlóan a Mk 8,22-25-beli vak gyógyulásához. A Szentlélek fokozatosan tanított. Minden alkalommal amikor hazajöttem, megmutatta mi az, amit el kell hagynom addigi életemből, hitrendszeremből, kegyességi gyakorlataimból (Mária és a szentek közbenjárásának kérése, rózsafüzér-imádság, halottakért végzett imák, stb.). Fokról-fokra tanultam meg, mi miért helytelen. Mivel nagyon buzgón benne voltam a katolikus hitben őszinte meggyőződéssel, ezért nagyon nehéz volt felismerni annak hamis voltát. Legelőször a karizmatikus imacsoporthal szakítottam. Majdnem 50 évig nem kérdőjeleztem meg szinte semmit a csaknem 2 ezer éve fennálló katolikus egyház tanításaiból. Körülöttem mindenki azt hangsúlyozta, hogy a leglényegesebb tanítás és hitelv csak itt van meg, ti. hogy Jézus Krisztus valóságosan jelen van az ostyában és borban, így az áldozáskor valóban testével táplál minket, ezt a

masszív alapot nehéz volt lerombolni. Sok kompromisszumkötést igényelt: ezt még elfogadom, de azt már nem. Számomra néhány évig borotvaélen táncolás volt ez, és nem volt békességem.

2010. júliusában Biatorbágyon eldöntöttem, hogy képmutatás a katolikus templomba járás és közben belül a másfajta meggyőződés. Ez hazugság és bűn. Megérlelte bennem az Úr, hogy szakítsak a katolikus hittel. A legnehezebb volt elhagyni az addigi lelki táplálékot, az áldozást. Egy éjszakai vívódás után 2010. július 8-án lelkigondozói beszélgetés során megvallottam bűnként, bálványimádásként az egész addigi életem során gyakorolt katolikus hitéletet. Hasonlót éltem át, mint R. P. Bennett, csak nem papként, hanem civilként. De nekem is hosszú évek vívódása után adta meg a Szentlélek a tisztánlátást.

A lelki fejlődésemet egy lepke életéhez hasonlítanám: 1997-ben bebábozódtam és 2010-ben kiröppentem, szabadon pillangóként. A két dátum közül melyik az újjászületésem? Ezt Isten tudja, aki mindezt elvégezte bennem. Hála és dicsőség Neki mindezt!

Ezután kezdtem a presbiteriánus gyülekezetbe járni, ahová 2-3 évvel azelőtt érdeklődőként már el látogattam. Nem volt nehéz megtalálnom Miskolcon a hitvalló gyülekezetet. A tiszta ige, a puritán egyszerűség, a testvéri közösség, egymásra figyelés, a bibliahű igemagyarázat a kezdetkor megtetszett nekem. A tanítványkurzust elvégezve 2011. márciusától tagja lettem a gyülekezetnek.

Sok imaharc, küzdelem van még hátra, mert a férjem, aki főállású iskolai katolikus hitoktató, hallani sem akar a gyülekezetünkről, szektának tartja. A felemás iga terhe mellett sok értetlenséget tapasztalok ismerőseim részéről is. Bízom az Úrban, Ő velem marad ezekben a harcokban, de legfőképp az óemberem elleni küzdelemben. Bátorít engem az 1Tim 6,11-12-vel.

„De te, óh Istennek embere, ezeket kerülöd; hanem kövessed az igazságot, az istenfélelmet, a hitet, a szeretetet, a békességes türelést, a szelídséget.

Harczold meg a hitnek szép harczát, nyerd el az örök életet, a melyre hívatattál, és szép vallástétellel vallást tettél sok bizonyosság előtt.”

Némethné Orbán Mária

A vonzó Krisztus

NICHOLAS T. BATZIG

„Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete.” (1Jn 2,15)

Thomas Chalmers az *Egy új lelkiállapot megtisztító hatása* című prédikációja különösen hasznosnak bizonyult azon keresztyének számára, akik buzgón törekszenek megbirkózni a bűnös vágyakkal. Ebben Chalmers azt állítja, hogy minden ember állandóan vágyakozik. Lehetetlen nem vágyakozni valamire akár csak egy másodpercig. Bukott állapotunkban szívünk vágyának tárgyai mindig e világ bűnös csábításai lesznek. Eljuthatunk e dolgok hiábavalóságának felismerésére, de elkerülhetetlenül egyik üres vágytól a másikhoz fogunk fordulni mindaddig, míg egy rajtunk kívül álló erő képessé nem tesz arra, hogy Istenre vágyakozzunk, mint legfőbb értékre.

Chalmers ezt egy olyan fiú képével ábrázolja, aki addig fut az élvezet gyerekes vágya után, míg kiábrándul. Akkor elfordul az élvezetektől, és a pénz iránti sokkal kifinomultabb vágy kezdi hajtani. Amikor eléri a gazdagság ürességéből való kiábrándulás állapotát, a hatalomért való harcot helyezi szívére. Ebben az egyik vágytól a másikhoz való végtelen ugrálásban a szív üres marad. Ugyanakkor a fiú – most már férfi – még mindig vágyakozik. Nem tudja egyszerűen abbahagyni. Chalmers ezt írja: „A világ szeretete nem űzhető el egyszerűen a világ értéktelenségének pusztá bemutatásával. De helyettesíthető azzal, ami sokkal értékesebb nála.”

A Példabeszédek 7. fejezete egy a tíz apa-fiú párbeszédből, mely a könyvben található. Az apa a veszélyre utalva tanácsolja fiának, hogy ne járjon a parázna nő után. Mindegy, hogy egy bizonyos bűnnek tekintjük, vagy általában gonosznak a Példabeszédek 7-ben látható parázna nőt, a figyelmeztetés ugyanaz. Van valami vonzó a bűnben, de a végén halálos.

Ennek a beszélgetésnek az az egyik meglepő tulajdonsága, hogy miközben tanácsolja a fiát a parázna nő veszélyességével kapcsolatban, az apa részletesen bemutatja, miért vonzó ez a bűn. Néha beleesünk abba a csapdába, hogy azt hisszük, a bűn nem vonzó. Úgy tudunk beszélni róla, mintha nem lenne ereje a szívünket magához vonzani. De a Biblia bizonyossága (és a saját tapasztalatunk) szerint van egyfajta valódi élvezet a bűnben, bár ez egy *múló élvezet*. Ha a bűn nem lenne élvezetes, sohasem rohannánk utána.

Az apa figyelmezteti fiát arra az alattomos módra, ahogy a nő csábít egy fiatalembert. Végigjárja fiával azokat a lépéseket, amelyeken keresztül a nő a bűn melegágyába (a saját ágyába) próbálja vonni. Vonzóan öltözik, elérhetővé teszi magát, csókkal csábít, sőt vallásosnak láttatja magát (Péld 7,9-14). A nő végül így összegzi a csábítást: „Beillatoztam ágyamat mirhával, áloéval és fahéjjal. No foglaljuk magunkat bőségesen mind virradtig a szeretetben; vígadjunk szerelmeskedésekkel” (Péld 7,17-18).

Miközben ott van egy nagyon is valódi vonzalom, a következményei pusztítóak. Az apa elmagyarázza, hogy a fiatalember „nem tudja, hogy az az ő élete ellen van.” (Péld 7,23). Az apa inti fiait, hogy hallgassanak rá. Bátorítja őket, hogy hagyják el a nő útjait. Végül emlékezteti őket arra, hogy a nő sok erős férfit ölt már meg, „Sírba vivő út az ő háza, amely levisz a halálnak hajlékába.” (Péld 7,27) De elég ez önmagában, hogy távol tartsa őket a nőtől?

Valószínűleg Salamon király írta a Példabeszédek 7. fejezetét. Lehet, hogy ezt apja, Dávid király tanította neki gyerekkorában. Sajnos Dávid és Salamon is parázna kapcsos-

„A világ szeretete nem űzhető egyszerűen a világ értéktelenségének pusztá bemutatásával. De helyettesíthető azzal, ami sokkal értékesebb nála.”

latokba keveredtek. De jelentős kapcsolat van a Példabeszédek 7 és a 45. Zsoltár nyelvezete között. A 45. Zsoltár Dávid messiási zsoltára. Ez elmélkedés (meditáció) a Messiás dicsőségéről és gyönyörűségéről, amit a Zsidó levél 1,8-9 kifejezetten Krisztushoz köt. Elmélkedése csúcspontján a zsoltáros ezt írja: „Mirrha, áloe, kácziaillatú minden öltözeted”. Ezekkel a szavakkal írja le a Péld 7,17 a parázna nő vonzóságát.

Jézus Krisztus az Ő gyönyörűségével vonzza az Övéit. Ő az egyetlen, Aki el tudja vonni szívünket a bűntől. A világi élvezetek elkerülése érdekében forduljunk Krisztushoz. Ha megkísért a bűn, emlékeznünk kell, hogy nincs senki más, aki mindenestől szeretetre méltó. Emlékeznünk kell a Zsidó levél 12,1-2 szavaira: „tegyünk félre minden akadályt és a megkörmölező bünt ... és nézzünk a hitnek fejedelmére és bevégezőjére, Jézusra”. Ha Őrá vágyunk, rájövünk, hogy megtapasztaltuk egy új lelkiállapot megtisztító hatását.

A Tabletalk 2011. májusi számából

Gyilkos harag

John Piper

A házasságban a harag – mint gyilkos eszköz – a bujasággal vetélkedik. Azt gondolom, hogy nagyobb ellenség, mint a bujaság, mert megöl mindenfajta közösségi alapot. Az emberek többségében sokkal több harag van, mint gondolnánk, mert ez különféle álcák mögött bújik meg. Amikor az akaraterő feltartóztatja a dühöngést, akkor harag izzik a felszín alatt, és a lelki fogainkat vicsorgatjuk csalódottságunkban. Ez megjelenhet könnyek formájában, és akkor bántódásnak tűnik. De a szív már megtanulta, hogy ez az egyetlen eszköz, amivel visszavághat. Megnyilvánulhat hallgatásként is, mert elhatároztuk, hogy nem harcolunk. Kényeskedő kritizálás és fáradhatatlan javítgatás, helyesbítés alakjában is felütheti a fejét. Kitérhet olyan személyek felé is, akiknek semmi közük nincs az egészhez. Legtöbbször jogosnak tartjuk az indítékainkat. Végző soron Jézus is haragudott (Mk 3,5), és Pál is azt mondja: „Ám haragudatok, de ne vétkezzetek” (Ef 4,26).

Azonban a bukott embereknél a jó harag nagyon ritka. Ezért mondja Jakab, hogy „legyen minden ember gyors a hallásra, késedelmes a szólásra, késedelmes a haragra; mert az ember haragja Isten igazságát nem munkálja” (Jak 1,19-20). Pál szerint is: „imádkozzanak

a férfiak minden helyen, tiszta kezeket emelvén föl harag és versengés nélkül” (1Tim 2,8), és „minden mérgeesség és fölgerjedés és harag és lárma és káromkodás kivettessék közületek minden gonoszszággal együtt” (Ef 4,31).

Ebből kifolyólag az egyik legnagyobb harc az életünkben a haraggal való küzdelem, ami nem csak abból áll, hogy a megnyilvánulásait kontrolláljuk. Íme kilenc bibliai fegyver segítségképpen:

Először is gondolkodj el azon, hogy Krisztusnak mennyivel inkább lett volna joga haragudni, és ahogy mégis elviselte a kereszttel, az a hosszútűrés példája: „Mert arra hívtatok el; hiszen Krisztus is szenvedett értetek, nektek példát hagyván, hogy az Ő nyomdokait kövessétek” (1Pét 2,21).

Másodszor emlékezz arra, milyen sok minden bocsáttatott meg neked és milyen nagy kegyelemben részesültél! „Legyetek pedig egymáshoz jóságosak, irgalmasok, megengedvén egymásnak, miképpen az Isten is a Krisztusban megengedett nektek.” (Ef 4,32)

A harag óriási veszély az ember életében, mivel megöl minden közösségi alapot.

Ebből kifolyólag az egyik legnagyobb harc az életünkben a haraggal való küzdelem, ami nem csak abból áll, hogy a megnyilvánulásait kontrolláljuk.

Harmadszor tünődj el saját bűnösségeden, és vedd ki a gerendát a saját szemedből: „Miért nézed pedig a szálkát, amely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, amely a te szemedben van, nem veszed észre? Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Hadd vessem ki a szálkát a te szemedből; holott íme, a te szemedben gerenda van? Képmutató, vedd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondolkodj arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből” (Mt 7,3-5)!

Negyedszer gondolkodj el azon, hogy te igazából nem akarsz helyet adni az ördögnek, ugyanis a harag melengetése olyan dolog, amiről a Biblia világosan kijelenti, hogy ajtót nyit és behívja az ördögöt: „Ám haragudjatok, de ne vétkezzetek: a nap le ne menjen a ti haragotokon; Se pedig az ördögnek ne adjatok helyet” (Ef 4,26-27).

Ötödször elmélkedj önmagad ostoba feláldozásán, a haragnak ugyanis sok káros hatása van: lelki, értelmi, fizikai, és a kapcsolatokra is kihat: „Ne légy bölcs a te magad ítélete szerint; féld az Urat, és távozzál el a gonosztól. Egészség lesz ez a te testednek, és megújulás a te csontjaidnak” (Péld 3,7-8).

Hatodszor valld meg a harag bűnét egy testvérnek, akiben megbízol, és – ha lehet – annak is, aki vétett ellened. Ez a mozzanat gyógyító hatással bír: „Valljátok meg bűneiteket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok: mert igen hasznos az igaznak buzgósgós könyörgése” (Jak 5,16).

Hetedszer hadd legyen a haragod kulcs, amely kinyitja a büszkeség és önsajnálát börtönét a szívedben, és helyettesítsd azokat szeretettel: „A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr” (1Kor 13,4-7).

Nyolcadszor emlékezz arra, hogy Isten mindent a javadra munkál, ahogy a kegyelmére hagyatkozol. Aki ellened vétkezik, az a javadat munkálja, ha te szeretettel válaszolsz a sértésre: „Tudjuk pedig, hogy azoknak, akik Istent szeretik, minden javukra van,

mint a kik az ő végzése szerint hivatalosak” (Róm 8,28). „Teljes örömmel tartásotok, atyámfiak, mikor különféle kísértésekbe estek, tudván, hogy a ti hiteknek megpróbáltatása kitartást szerez. A kitartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül.” (Jak 1,2-4)

Kilencedszer gondolkodj arra, hogy Isten megemlékezik a te igaz ügyedről és bosszút áll érted. Aki vétett ellened az a pokolban fog fizetni a vétkéért vagy Krisztus már fizetett érte. A te bosszúd dupla bosszú lenne vagy a kereszt meggyalázása: „Magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak; mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr” (Róm 12,19). „A ki szidalmaztatván, viszont nem szidalmazott, szenvedvén nem fenyegetőzött; hanem hagyta az igazságosan ítélőre.” (1Pét 2,23)

Bárcsak megölnénk a haragunkat, és harcolnánk örömeért és szeretetért minden nap!

*A Tabletalk 2011. áprilisi számából
fordította: Szabó Erika*

DUÓ

Amikor a neves zongoraművész turnéja során a vidéki kisvárosban is fellépett, a zongorázni tanuló kisfiút szülei elvitték a koncertre. Miután elfoglalták a helyüket a nézőtéren, a szülők két széksorral lejjebb észrevettek egy ismerős házaspárt, akikkel rég nem találkoztak, és odamentek hozzájuk, hogy köszöntsék őket. A fiúcska, hogy a koncertterem csodáit közelebb-ről is megnézhesse, szintén felállt a székéről, és kilépett a mellette lévő nyitott ajtón.

A terem fényei elhalványodtak, jelezve, hogy a koncert nemsokára elkezdődik. A szülők visszatértek a másik széksorból, és látták, hogy a fiuk nincs a helyén. Ekkor szétnyílt a függöny, és a lámpák a színpadon álló, csillogó fekete zongorára irányultak. És a nézők meglátták, hogy a kisfiú ott ül a nagy zongoránál, és vékonyka mutatóujjával a Tavaszi szél című dalt pötyögi. Mindenki nagyon meglepődött. A következő pillanatban a művész is megjelent a színpadon, és meglátta új „előadótársát”. Laza természetességgel odalépett hozzá, és halkán ezt mondta neki: „Maradj csak, és játssz tovább.” Aztán a billentyűzet fölé hajolt, kinyújtotta a bal karját, és elkezdte játszani a basszus szólamot. Majd a jobb karjával a felső szólamot is.

Így adott elő ezen az estén az idős művész és a kis kezdő kettőse egy váratlan helyzetben, mégis teljes összhangban egy emlékezetes közös improvizációt. A közönség pedig csak ámult.

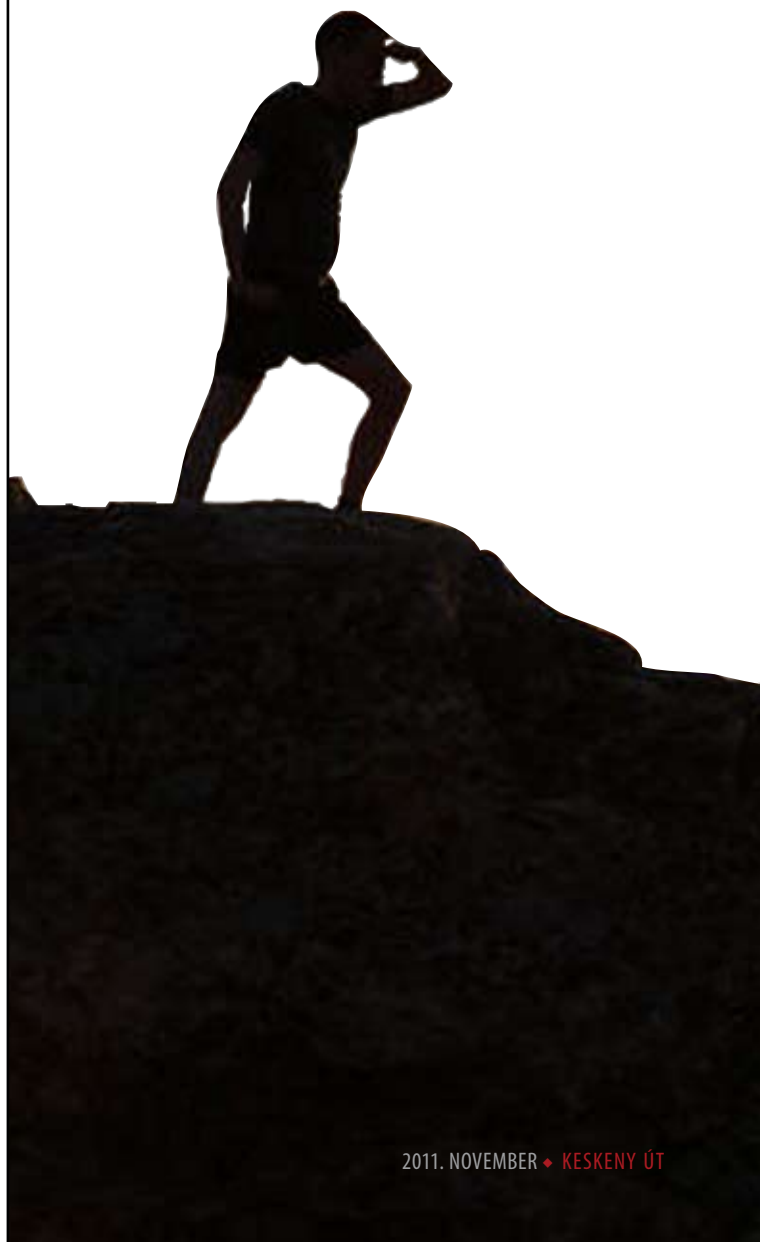
Így van ez Isten munkájával is. Amit magunktól viszünk végbe, az sokszor alig észrevehető. Próbáljuk a lehető legjobbat nyújtani, de az eredmény nem éppen könnyed és harmonikus muzsika. Az Úr segítségével azonban a munkálkodásunk is valóban nagyszerű válik. Emlékezz arra, hogy erőtlenségedet és ügyetlen próbálkozásodat az Ő bölcsessége és erős keze pótolja ki. Legyen részed sok ilyen élményben!

„Tied, Uram, az ország, magasztos vagy te, mindenek feje! Tőled ered a gazdagság és a dicsőség, te uralkodsz mindenben. A te kezeden van az erő és a hatalom, a te kezeden tehet bárkit nagyvá és erőssé. Most azért, Istenünk, hálát adunk neked, és dicsérijük a te fenséges nevedet.” (1Krón 29,11-13)

Az E-Mail Ministry alapján átdolgozta: Tihanyi Pál

A fiatal nő, a bálványimádás és az Evangélium ereje

ELYSE FITZPATRICK

Mindannyian megrögzött imádók vagyunk – ez sokszor önkéntelen cselekvés, anélkül, hogy kicsit is belegondolnánk, mit teszünk. Az imádat alaptermészetünk része, mivel Isten arra teremtett, hogy imádjuk Őt és ezzel örömet okozunk magunknak és Neki is (Zsolt 16,11, 149,4). A világ tehát tele van imádókkal és néhányan közülük az igaz Istent dicsőítik. De az igazság az, hogy legtöbben bálványokat istenítünk.

Könnyű felismerni azokat a bálványokat, amelyek, úgymond, rajtunk kívül vannak, mint például a Buddha szobrok, gyors autók vagy csodaszép házak. A bennünk lakozókra már nehezebb rábukkanni, ezek ideálok vagy remények, melyek után vágyakozunk, melyeket szolgálunk és istenítünk. Jakab levelének első fejezete elmondja, hogy ezek azok a vágyak, amelyek bűnre csábítanak bennünket, a negyedik fejezetből pedig megtudhatjuk, hogy életünkben a viszályokat éppen ezek okozzák.

Bűnre csábítanak bennünket, és ha követjük őket, úgy érezzük, szükségünk van bizonyos dolgokra, melyek nélkül nem lehetünk boldogok az életben. Fiatalt vagy időset, férfit és nőt ugyanúgy, vagyis mindannyiukat mélyen gyökerező hamis vágyaik – bálványaik – vezérelhetnek.

Mivel a nőknek különleges érzékenységük van a kapcsolatok iránt – hiszen az 1Móz 2,18 szerint férjeik segítő társainak kell lenniük –, nagyon könnyen beleeshetnek abba a hibába, hogy életük értelmének a férfakkal való párkapcsolatot tartásuk, vagyis ezt bálványozzák. Ezért úgy tekintenek a másik nemre, mint saját identitásuk forrására és céljára. Főleg a fiatal nőket kísérheti meg könnyen, hogy azt higgyék, csak akkor van értékük, ha egy férfihoz tartozhatnak. Ez megfigyelhető a családi életben is. Hány és hány konfliktus származik abból, hogy a szülők megtiltják a lányuknak egy nézetük szerint nem hozzá illő fiúval való párkapcsolatát, aki nélkül gyermekük – legalábbis saját állítása szerint – nem tud élni. Mindehhez hozzájárulnak a ruhák, amelyeket viselnek, baráti kapcsolataik, illetve a média által nyújtott példa, amit szíve-

sen követnek. Ez szorosan összefügg a fiúk figyelmének felkeltésével vagy megtartásának vágyával, vagyis tetszésük elnyerésével. Az igaz Istenhez hűséges keresztyények tiltakozását figyelmen kívül hagyva, a *fiúk körében való népszerűség* könnyen lehet lányaink 'funkcionális' istene.

Természetesen, az Evangélium egy fiatal nőnek ellenszert jelenthet bármely emberi elismeréssel vagy helyesléssel szemben. Ez az Egyetlen Jézus Krisztus imádása, minthogy az illető fiatal is erre a célra lett teremtve. Ő, az Isten, Akivel azonosulhat, Aki hívja az Ő imádására, és Akiben bárki másnál inkább megtalálhatja élete értelmét (Kol 3,4). Krisztus tudja befogadni és biztosítani őt – annak ellenére, hogy bálványimádó volt – arról, hogy szereti és elfogadja; Ő az egyetlen, akinek a véleménye igazán számít. A fiatal nőnek nem szükséges Őrajta kívül máshoz kapcsolódnia, mert mindennel bír, amire csak szüksége lehet (Fil 4,19). Krisztus a Völegénye, akinek felöltheti a tisztességét (2Kor 5,21) és tökéletességre juthat Őbenne (Kol 2,10).

A fiatal nő is – ahogymi mindnyájan – az imádatra lettek teremtve. A világ szirénéneke arra csábítja őket, hogy a külső szépség, a népszerűség és a megfelelő társ megalégíthetnek; ám valójában soha nem fognak – lényegtelen, hogy ki mennyire törekszik ezek után a *bálványok* után, akkor sem, ha az ifjú hölgy esetleg a 'Nagy Ő'-höz menne feleségül. Ahogy mi, ő sem lesz soha elégedett azáltal, hogy teremtményeket imád és szolgál, mivel létezik egy Teremtő is, aki kezdetektől fogva jelezte az igényét a teremtményeire. Ő nem csak az imádatunkat érdemli meg, hanem Ő az egyetlen, aki elég nemes ahhoz, hogy rabul ejtse szívünket és megszüntesse hiábavaló bálványimádásunkat, vagyis a délibáb kergetését örömteli imádatra változtassa át. Lányainknak arra van szüksége, hogy Megváltó Királyuk kápráztassa el őket. Hallaniuk kell az Ő törté-

A fiatal nők is az imádatra lettek teremtve: arra van szükségük, hogy Megváltó Királyuk kápráztassa el őket.

az Ő kiválóságait újra és újra, úgy, hogy azok a képzetek, amelyeket hajlamosak lennének imádni, elhalványodjanak Krisztushoz képest.

A fiatal nőknek az alapján kell megtanulniuk, hogyan ismerjék fel saját életük bálványait, ahogyan szüleik és vezetőik őszintén és egyértelműen beismerik és megvallják saját harcaikat a bálványimádással. Ha egy apa beismeri, hogy munkájában jobban vágyik egy előléptetésre mint amennyire kellene (és dühös lesz, ha újból elfelejtik), vagy ha egy anya bevallja: megszállottan túlzásba viszi a testmozgást hogy külsejével elégedett lehessen, a lány nem fogja majd zavarban érezni magát belátva függését a fiúk véleményétől. A fiatal nő, aki tudja, hogy nincs egyedül a teljes szívvel történő odaszánásért folyó harcban, szabadabban fogja megvallani a saját bálványozását (paráznaságát?), és jobban odafigyel majd, amikor szülei szívből és alázatosan beszélnek. A szülők pedig – természetesen – azzal is segíthetnek a lányuknak, ha imádkoznak, hogy a Szentlélek Jézust szembé tegye számára, mint bárki más.

Mikor ragadta meg lányod szívét az Evangélium Igazsága, az Egyetlenegy, aki odaadta az életét érte, hogy szabadon imádhassa Krisztust, és megnyugodhasson az Ő üdvözítő szeretetében? A bálványimádás gyógyírja nem a tiltó szabályokban van. Ezek nem nyűgöznek le és nem hódítanak meg. Imádatot sem tudnak támasztani. Nem elég erősek ahhoz, hogy átfomáljanak. Mi elég erős ehhez? Isten dicsősége, ahogy a Jézus Krisztus arcáról sugárzik. *„Mi pedig az Úrnak dicsőségét mindnyájan fedetlen arccal szemlélve, ugyanazon ábrázatra elváltozunk, dicsőségről dicsőségre, úgy, mint az Úrnak Lelkétől.”* (2Kor, 3,18; lásd még 4,6)

A Tabletalk 2011. áprilisi számából fordította: Tisza Kata

TÍZ ÉRV A KERESZTYÉN HIT MELLETT

- 1. Az Alapító hitelessége.** *„Uram, kihez mennénk? Örök élet beszéde van nálad. És mi hisszük, és tudjuk, hogy Te vagy az Istennek Szentje.”* (Jn 6,68-69)
- 2. Könyvének megbízhatósága.** A Biblia földrajzi és történelmi feljegyzéseit a régészet eredményei alátámasztják. Szövege nemcsak erővel hat a lélekre, de prófétai pontossága is meggyőző.
- 3. Az élet magyarázata.** Isten Igéje gondos figyelmet szentel a természetben szemmel látható, megtapasztalható részleteknek.
- 4. Folytonosság a múlttal.** A Szentírás bemutatja az emberiség legősibb gyökereit. A jelenkor Krisztus-hívői ugyanazt az Istent imádják, akit Ádám, Ábrahám, Jákob, Mózes, Dávid, Péter és Pál is dicsőítettek.
- 5. Alapvető cél.** Krisztus munkájának tanúi az életüket kockáztatták azért, hogy elmondják a világnak, amit saját szemükkel láttak: Isten bűntelen Fiának tetteit.
- 6. Embereket megváltoztató erő.** Isten szíveket átfomáló munkája, az Ige hatására nemcsak az első tanítványok változtak meg teljesen, hanem legádázabb ellenségeik is. Pál a keresztyének gyilkosából lett egyik fő pártfogójuk és védelmezőjük. (Gal 1,11-24)
- 7. Az emberi természet és jellem vizsgálata.** A Biblia szerint az ember és a társadalom tényleges problémái a szív problémái. Az információ és a technológia korában a jellem romlottsága ássa alá, és teszi tönkre a család intézményét, a gyermeknevelést, a politikát, a gazdaságot, az oktatást, a jogot, a kultúrát, a sportot és a vallást.
- 8. Az emberi teljesítmények értékelése.** Generációk generációk után reménykedtek abban, hogy jobb lesz. Mégis, az ember kigagylt magának olyan technológiákat, amelyekkel önmagát ill. saját fajtát ölheti, pusztíthatja, rombolhatja, elnyomhatja, és rabszolgává teheti. Egyre közeledünk a végső időkhöz.
- 9. Társadalomra gyakorolt hatás.** Sok segítő célzatú kezdeményezés, lelki munka indult Isten Igéjének alapján.
- 10. Megváltás.** Egyetlen más vallás sem kínálja Isten ellenségeinek – ingyen, kegyelemből, a Megváltóba vetett hit által – a bűneik váltságát, az Istennel való kibékülés és az örök élet lehetőségét. Egyedül Krisztus volt az, aki lemondott isteni dicsőségéről, emberi testet öltött, szenvedett, meghalt, és legyőzte a halált azért, hogy megváltson másokat bűneikből.

„Mindenki vétkezett, és híjával van az Isten dicsőségének. Ezért Isten ingyen igazítja meg őket kegyelméből, miután megváltotta őket a Krisztus Jézus által. Mert az Isten Őt rendelte engesztelő áldozatul azoknak, akik az Ő vérében hisznek, hogy igazságát megmutassa.” (Róm 3,23-25a)

Az E-Mail Ministry alapján átdolgozta: Tihanyi Pál

HÍREK

A MISSZIÓS MEZŐKRŐL

Curcubet Gábor

IMÁDKOZZUNK IZRÁELÉRT!

Néhány adat Izráelről:

- *Területe:* 20.770 km² (Magyarország területe: 93.027,44 km²)
- *Népessége:* 7 473 052 (Magyarország népessége: 9 968 000)
- *Vallások:* zsidó 75,6%, muzulmán 16,9%, keresztyén 2%, drúz 1,7%, egyéb 3,8%
- *Nyelvek:* héber 56%, arab 18%, orosz 12%, román 2,7 %, angol 2%, etióp 1%, arám 0,3 %, egyéb 8%

Mint a mellékelt adatok is mutatják, a keresztyének nagyon kevesen vannak Izráelben. Itt azonban meg kell jegyeznünk, hogy a Kárpát-medencében is kevés a keresztyén. Bár a lakosság nagy része valamilyen keresztyén valláshoz tartozónak vallja magát, a hitvalló keresztyének száma mégis nagyon kis részt alkot.

Izráel a világ egyik legfejlettebb országa. Technológiailag messze meghaladja a legtöbb országot; olyan potenciált képvisel, hogy a Microsoft és az Intel cégek egyedül csak ide telepítettek külföldi részlegeket. Itt

alkották meg az Intel cég több processzorát, és az első Motorola mobiltelefonokat. De nem csak a technológiája, hanem a demokratikus kormányzása is fejlett. Egészségügyi téren szintén az elsők között van a világon. Hadserege eddig minden háborúban győzedelmeskedett. Izráeli úrhajós (Ilán Rámon) is járt az úrben. (A Columbia úrsikló, amelyen utazott, azonban a visszatéréskor megsemmisült. A parancsnok, Rick D. Husband, hitvalló keresztyén volt.)

Mindezen fontos tények mellett ott van még a mindenkori izraeli-arab konfliktus, sőt az azt felülmúló izraeli keresztyének kérdése is. Ábrahám leszármazottai: mind a zsidók, mind az arabok, megbékélés helyett folyamatos háborúban élnek – legalábbis sokan közülük. Izráel modern államának megalakulása óta sok arab vett részt az ország felépítésében. Nekik ma képviselőik vannak a Knesszetben, az izraeli Parlamentben. Mindenféle irányzat képviselteti magát benne. A modern Izráel a kultúrák hatalmas keveréke.

Minden ötödik izraeli arab. Az arabok között van a legtöbb keresztyén (névleges és hitvalló is).

A keresztyénséghez a lakosság 2,5%-a tartozik, és ebből mindössze 0,2% protestáns (17 felekezetben!). A legtöbb hitvalló keresztyén kis gyülekezetekben szolgál Isten dicsőségére. Izraelben bármilyen valláshoz tartozhatnak emberek, szabadok a vallásuk gyakorlásában – legalábbis elméletben. Gyakorlatban az ortodox zsidók nagymértékben korlátozzák (esetenként tiltják) az evangelizációt.

A legtöbb üldözésnek a zsidókból lett keresztyének vannak kitéve. Többeket ért bomba-támadás, verés vagy börtön. 2007 októberében felgyújtották a Messiáshívő zsidók jeruzsálemi gyülekezeti házát. Jeruzsálem Izrael fővárosa, bár a gazdasági és adminisztratív főváros Tel Aviv – Jaffa (Jaffa a bibliai Joppé mai neve). A hosszantartó, évszázados zsidóüldözések nagymértékben rányomják bélyegüket Izrael állam keresztyénnel és a keresztyén misszióval szembeni magatartására.

Mindezek ellenére Izraelben vannak hitvalló református presbiteriánus gyülekezetek (ahová éppen úgy csatlakoztak Messiáshívő zsidók, mint arabok!), amelyek hatalmas missziói munkát végeznek minden támadás ellenére. Létezik olyan könyvkiadó is, mint a HaGefen, akik Messiáshívő zsidókként Kálvin János, Sinclair Ferguson, Jerry Bridges könyveket, valamint Arthur Pink *Isten szuverenitása* című művét adták ki héberül.

Imatémák

Imádkozzunk a következőkért:

1. a kálvinizmus terjedéséért Izraelben,
2. a Messiáshívő zsidó gyülekezetek kálvinista tanításáért,
3. a hitük miatt üldözést szenvedőkért,
4. az evangélium terjedéséért,
5. biblikusan elkötelezett misszionáriusokért,
6. az arab keresztyén gyülekezetek szolgálatáért a zsidók felé és viszont,
7. a kálvinista irodalom terjesztéséért,
8. az Izraelben élő népek evangelizálásáért,
9. azért, hogy a keresztyéneknek helyes ismeretük legyen Izrael helyreállítatásáról,
10. Jézus Krisztus Urunk eljöveteleért, és Izrael helyreállítatásáért!

Karácsonyi üzenet

*Lélek, akit bűn tart ma láncon,
Néked üzen ma a karácsony.
Boldog szívvel füledbe zengem,
Hogyan mentett meg Isten engem.
Én is bűnben és szennyben éltem,
De Ő egyszer lehajolt értem.
Börtönéből napfényre hitt el,
És megtöltött újjongó hittel.
Tenyerén általhozott drága
Szerelmes Fia országába.*

*Lélek, akit bűn tart ma láncon,
Tenéked is üzen karácsony,
Téged is vár a boldog ország,
Fordítsd Isten felé az orcád,
S ha szeme rúg lelkedbe éget,
S szabadulást vársz: Ő hív téged.
Nyílik sötét börtönöd zárja,
Szívedet Jézus várva várja.
Nézd az ajtó kitarva sarkig,
Jöjj, s meg ne állj a túlsó partig,
Ahol Jézusod kitárt karja
Átölelni úgy akarja
Azt, akiért kereszten halt meg,
Hívó hangját hát te is halld meg.
Még ma fehérré moshat vére,
Menekülj hát áldott szívére.
Lélek, akit bűn tart ma láncon,
Ezt üzeni neked karácsony.*

Molnár Gyula

Lelki legeltetés

Keresztúri Pál

Keresztúri Bíró Pál annak ellenére, hogy Rákóczi György udvari iskoláját vezette, majd ifj. Rákóczi György udvari első papja, nagyhírű pedagógus, jeles egyházi író, vagy talán éppen ezért nagyon is gyakorlatias a 23. Zsoltár magyarázásában. A keresztyének körében általában ismert zsoltárt a vigasztaló jellege mellett kötelességre vezető oldaláról is bemutatja. Teszi ezt a cselekvésre bátorító, szorgalmazó ígahirdetésében úgy, hogy nem hagyja szem elől téveszteni a kegyelem evangéliumát. Az olvasáson túl ajánljuk az elmélkedést. Ezt segíti a könyvben megjelent – és itt közzétett – változat rendszerezett stílusa. De elmélkedés nélkül a pusztá elolvasása olyan, mintha az étteremben megnézegetnénk az étlapot, majd hazamennénk. Bárcsak sokaknak megjönne az étvágya!

„Menjetek egyetek kövért és igyatok édest és küldjétek belőle részt annak, akinek semmi nem készítettett, mert szent e nap a mi Urunknak és ne bánkódjatok, mert az Úrnak öröme a ti erősségetek.” (Neh 8,10)

Tamás Sándor

„És kies vizek mellett viszen engemet.”
(Zsolt 23,2)

Itt három dologról van szó: (1) a vezetésről, amikor azt mondja, hogy „visz”; (2) arról a helyről, ahol viszi: „vizek mellett”; (3) milyen vizek mellett viszi? „Kies vizek mellett.”

Arról beszél Dávid, hogy Isten őt minden ártalom nélkül vezeti, kedve szerint való jókkal megáldja:

1. Szentlélek által vezeti,
2. Lelki vizeket ad innia, a Léleknek örök életre való ajándékait,
3. Úgy hordozza, hogy semmi dolog nincs ártalmára

A mindebből következő tanulságok abból erednek, hogy akit Isten pásztoral, azt kedve szerint mennyei jókkal elégíti meg.

Ennek oka először

Isten úgy vezeti a bűnös embert, hogy valamit is kíván az örök életre, mindazt megadja neki. Mi lehet a kívánsága?

- ♦ Azt kívánná, hogy az Isten néki mindörökké kegyelmes Istene lenne.
- ♦ Azt kívánná, hogy ha gyarlóságból vétkezik is, az Ő irgalmasságát el ne venné tőle.
- ♦ Azt kívánná, hogy ha Isten haragra gerjedne is ellene, ne tartaná haragját végképpen rajta.

Mindezeket Isten megadja azoknak, akiket az örök élet javaihoz édesget. Ő maga a kegyelmes Úr ígéri mindezeket, amikor azt mondja: „Ha a hegyek kimozdulnának a helyükből, és a halmok elmozdulnának is, de az én kegyelmem soha el nem távozik te tőled.” (Ézs 54,10) Amikor vétkeznek is gyarlóságból, irgalmasságát mégis rajtuk tartja, és Isten maga mondja Salamonnal együtt: „Ha vétkezik is ellenem, megsanyargatom őt, de az én irgalmasságomat el nem rejtem ő tőle.” (2Sám 7,14-15) Hogy haragjában sem hagyja el végképpen, Ő maga mondja: „Az én haragomban egy szempillantásig rejtem el előtted

az én orcámat, de örökkévaló irgalmassággal vonlak magamhoz téged.” (Ézs 54,8)

Látjátok tehát, hogy Isten az Ő kedvesének megadja mindazt, amit a megtérő bűnösök az örök életre kívánnak. Éppen ezért Isten a következőket cselekszi:

- Ha bárkinek azt az ajándékot adja, hogy örök-ké kegyelmes Istene legyen, soha nem bánja meg Ő Felsége. (Róm 11,1-2)
- Ha az Ő kedves fiai és leányai vétkeznek is, és a vétkeket meg is sokasítják erőtlenségeik miatt, viszont az Ő irgalmassága felülhaladja az ő erőtelenségéből esett vétkeiket. (Róm 5,20) Mindezt megkóstolta Pál, amikor azt mondja: „Káromkodó voltam én és üldöző, de az Úrnak kegyelme feljebb bővölködött a Krisztus Jézussal való hittel és szeretettel.” (1Tim 1,13-14)
- Isten olyan természetű, hogy ha valakit egyszer valóban oltalmaz, a szárnyai alá vesz, akkor soha el nem hagyja. Ő maga mondta Józsuanak: „Soha el nem hagylak tégedet.” (Józs 1,5)

Ennek oka másodszor

Isten az Ő kedves gyermekeinek a hitét is növeli és erősíti, miként tette a Máté 9,22-ben az asszony-nal: „Bízzál leányom, a te hited megtartott téged.”

1. Ha gyenge a hited, akkor is bátorsággal bízz az Úrban, hogy ha a veszedelem habjai között is elsüllyednél, Isten az Ő szentséges karját kinyújtja, és a te gyenge hitedet megerősíti, miként Pétert is kézen ragadta és megerősítette. (Mát 14,30-31)
2. Bár legyen a hited akár olyan gyenge, hogy azt se tudod miként ítéld üdvösséged felől, akkor Isten annyira megmelegíti szívedet és lelkedet, miként a két tanítvány, hozzájuk hasonlóképpen belső részeidben gerjedez, kiknek szívét úgy felgyújtotta a pásztor Krisztus, hogy szívükben égtek. (Lk 24,32)
3. Ha olyan gyenge is a hited, hogy a többi istentelenek között, velük együtt látva és hallva az Istennek csuda cselekedeteit, hozzájuk hasonlóan félsz és reszketsz, az Úr úgy megerősíthet a hitedben, hogy azoktól elszakadván a teljes reménységedet az erős Istenbe vessed, mint Ráháb (Józs 2,9). Gondold el, hogy mi lehetne annál nagyobb mennyei jó, mint amikor úgy érzed, hogy a veszedelmes habokban

elmerülsz, de Isten a karját kinyújtva megerősít. Amikor bizonytalan hitedet olyan égővé teszi mint a tűz, és a rettegés idején kiemel a rettegők közül, sőt a lelki bátorsággal teli népe közé helyez. Ezt cselekszi az Ő kedves fiaival és leányaival. Igaz tehát, hogy Isten azokat, akik a bűn miatt ellankadtak, megerősíti és megújítja.

Ennek haszna

Mindenekelőtt meg kell vizsgálnod, hogy te magad részesültél-e az örök élet javaiból? Ahhoz, hogy ezt megtudd, a következőkre nézz:

Először is tapasztalod-e magadban az üdvösségnek valami kis örömét? Miként Dávid is ezt sóhajtott: „Add vissza nékem a te üdvözítésed örömét” (Zsolt 51,14). Ez a következő három dolgot foglalja magába:

1. Ekkor szívedben megnyugszol abban, hogy te az Istennek ama kis serege közül való vagy, amelynek azt mondja Krisztus: „Ne félj te kicsiny nyáj” (Lk 12,32).
2. Ilyenkor érzed magadban a bűn erejét, érzed a Sátánnak rajtad való nagy ostromlását, és mégis úgy gondolkodsz magad felől, hogy Isten a te bűneidnek erejét és a Sátánnak rajtad való ostromlását csak azért tartja, hogy az Istennek veled való sok jótéteményében el ne bízd magad és fel ne fuvalkodjál.
3. Amikor örvendesz az Isten előtt való imádkozásodban, ugyanakkor félsz és rettegsz az Ő hatalmas kezei alatt.

Ha mindezeket felfedezed magadban, ez annak a jele, hogy te Istennek kedves gyermeke vagy. Gondold csak meg, ki adta a te szívedbe azt a nyugodalmat, hogy te Krisztusnak ama kis serege közül való vagy! Csakis Isten tette ezt, aki érezteti veled, hogy az Ő szerelmes Fiának vére által megengeszteltetted, és a te elmúlt vétkeidet megbocsájtotta (Róm 3,25). Ő az, akiről azt mondják a gyermekei, hogy: „Ez az Isten, akit vártunk, örülnünk és örvendezünk az Ő szabadításában.” (Ézs 25,9) Gondold meg, ki cselekedte ezt veled, hogy amikor az Isten előtt állsz szolgálván Őt, akkor félj és örülj! Ő az, aki a bűnnel szemben megemésztő tűz, de a megtérő bűnösökhöz olyan könyörülő, mint anya a gyermeke iránt.

Másodszor vizsgálj meg magad, hogy a lelkiismeretednek van-e lelki csendessége, mert Isten azt ígérte a gyermekeinek, hogy a békességet úgy ter-

jeszti rájuk, mint a folyóvizet. (Ézs 66,12) Ahhoz, hogy ezt magadban meglásd, két dolgot kell figyelembe vened:

1. Van-e benned erőszakotétel?
2. A kezeid között van-e hamisan cselekedett dolog?

Ha erőszak van benned, nem lehet csendes lelkiismereted. Attól félsz, hogy Isten támaszt olyan személyt, aki rajtad is erőszakot tesz. Ha hamisság van a kezeidben, nem lehet csendes a lelkiismereted, mert attól félhetsz, hogy a hamisságodért bármelyik órában megölhet Isten.

Persze erre azt mondod: – De hát kiben nincs hamisság, erőszakosság? Van olyan, akinek a kezeiben nincsen hamisság? – Bizony van. Halld meg, hogy mit mond Jób pátriárka: „Noha erőszakosság nem tapad kezemhez, és az én imádságom tiszta.” (Jób 16,17) Dávid király pedig azt mondja: „Én Uram Istenem, ha cselekedtem ezt, ha hamisság van az én kezeimben. Ha gonosszal fizettem jó emberemnek, és háborgattam ok nélkül való ellenségemet. Akkor ellenség üldözze lelkemet és érje el és tapodja földre az én életemet és sújtsa porba az én dicsőségemet.” (Zsolt 7,4-7) Nézz azokra, akiknek kezében hamisság és erőszak nem volt!

Erre persze azt gondold: – Régen éltek azok, de most hol vagyon a mi időnkben olyan, akinek a kezében valami erőszakotétel és hamisság ne volna? – Én is azt kérdezem tőled: – Hol van ma az az ember, akiről azt mondhatnád, hogy Isten megelégtette mennyei jókkal? Mert nézd csak, az emberek nagyrészt erőszakkal élnek, hamissággal rakva kezeik. Erőszakot tesznek felebarátaik ellen is, de a maguk lelkiismerete ellen is.

A felebarátodon háromféleképpen is így cselekszel:

1. Amikor kártya, kocka vagy egyéb játékban a sikert ami felebarátodé volt, magadnak tulajdonítod az ő kárára úgy gondolkodva, hogy amúgy sem mer ellened cselekedni, erőszak ez. (2Móz 20,17)
2. Mikor valakitől áron megvásárolsz valamit, de a másik fél észreveszi, hogy ő marad kárban, és sóhajtozik miatta, erőszakot követsz el azon a gyámoltalanon. (1Jn 3,10)
3. Ha csak egyetlen egy gonosz szóval illetted azt, akinek soha arra való érdeme nem volt, erőszakot tettél rajta. (Ef 4,25)

Mit várhat az ilyen erőszakos ember?

- Azt, hogy ami az övé volna is, elveszi az Isten tőle és felebarátjának adja.
- Amely pénzt felebarátjának sóhajtásával gyűjtött, az ártatlanok között elosztja az Isten. (Jób 27,17)
- Amely szót az ártatlan ellen mondott, az ítélet napján előállítja Isten az ellene való ítéletre. (Mt 12,37)

Lelkiismereteden a következőképpen teszel erőszakot:

- Amikor tudod, hogy valakinek igaza van, mégis okoskodással el akarod hitetni vele, hogy nincsen igaza, mint Jézabel cselekedett Nábót ellen. (Róm 2,5)
- Amikor lelkiismereted meggyőz, hogy vétkeztél, de te mégsem szűnsz meg annak cselekvésétől, mint Saul tette Dávid ellen. (1Sám 24)
- Amikor tudod, hogy vétkeztél valamiben, de mégis mentegeted magad, mintha nem vétkeztél volna. (1Sám 15)

Mit cselekedjétek, hogy az erőszakotól magatokat megmentsétek?

- Még kis játékokban se csaljátok meg egymást soha!
- Amikor vásároltok valamit, igaz áron vegyétek meg, sóhajtás nélkül kifizetve a teljes árát! (Róm 13,7)
- Aki nem érdemli meg, azt soha gonosz szóval ne illessétek, sőt, aki megérdemli is, a gonosz szóért jó szót adjatok!

Azért, hogy lelketeket az erőszakotétel alól felmentsétek, ezeket cselekedjétek:

- Ismerve valakinek igaz ügyét, soha ne nyomjátok azt el, hanem inkább az ebben megfoglyatkozottakat segítsétek! (Jer 22,3)
- Amikor lelkiismeretetek meggyőz, hogy valamiben vétkeztetek, azonnal hagyjátok abba a bűn cselekvését, és bánkódjatok szívetek szerint azokon a vétkeken! (ApCsel 2,37)
- Ne mentegessétek vétkeiteket, hanem inkább valljátok meg Dáviddal: „Vétkeztem az Úr ellen.” (2Sám12)

Ha ezeket cselekszitek, akkor még ha ezidáig rakva volt is kezeitek hamissággal és erőszakkal, megszabadultok alóla, az Isten kedves fiai és leányai lesztek, és így az Ő kegyes vezetésével a lelketeket megéleszti és megújítja, azután pedig az örök dicsőségre elkészít titeket. Erre segítsen Ő Felsége mindannyiunkat! Ámen.

A SZOLGA-KIRÁLY

Oroszlánt vártak, Ő Báránként jött – és félreismerték.

Harcost vártak, Ő a Békesség Uraként jött – és félreismerték.

Királyt vártak, Ő Szolgaként jött – és félreismerték.

Saját elképzeléseiknek megfelelő emberi várakozásaik voltak, Ő Mindenható Istenként jött el – és félreismerték.

Földi szükségük időleges betöltését keresték, Ő az örök szükségüket jött betölteni – és félreismerték.

A Rómától való szabadulást várták, Ő római keresztre adta magát – és félreismerték.

És te? Te kit vársz? Egy Oroszlánt? Egy Harcost? Egy Királyt? Egy Felszabadítót? Kit vársz? Kibe veted a hitedet? Kiben reménykedsz?

Báránként jött, áldozatul a bűneidért. Te is félre fogod ismerni?

Azért jött, hogy megbékítsen az Atyával. Te is félre fogod ismerni?

Azért jött, hogy megtanítsa a szolgálatra. Te is félre fogod ismerni?

Azért jött, hogy valódi szabadságot szerezzen. Te is félre fogod ismerni?

Azért jött, hogy örök életet adjon. Te is félre fogod ismerni?

Ha megalázkodsz a Bárány előtt, találkozni fogsz az Oroszlánnal. Ha a Békesség Urához járulsz, megismerheted a Harcost. Ha a Szolgával együtt munkálkodsz, megláthatod a Királyt. Járj a Megalázzottal, és Szabadítód lesz.

A legfontosabb kérdés minden embernek ez: Ki Krisztus számodra?

Ezen dől el, hogy biblikus, igaz hited van, vagy sem, és hogy az örökkévalóságot Isten-nél a Mennyben töltöd, vagy ellenkezőleg, a kárhozat Poklában.

Őszintén vizsgálj meg Isten Igéje alapján, hogy ki Krisztus számodra, és milyen Krisztus-képed van.

Istenhez alázatos szívvel járulva, könyörögve keresd Őt, és ügyelj arra, hogy a Krisztushoz való viszonyulásod a Szentírással összhangban álljon, áldást hozzon számodra, és ne végzetes tévedés legyen.

„Íme, leteszek Sionban egy kiválasztott drága sarokkővet, és aki hisz benne, nem szégyenül meg. Néktek, a hívőknek drága kincs; a hitetleneknek pedig az a kő, amelyet megvetettek az építők, sarokkővé lett, megütközés kövévé és botránkozás sziklájává; azok beleütköznek, mert nem engedelmeskednek az igének.” (1Pt 2,6-8)

„Ez lett a sarokkő, amelyet ti, az építők, megvetettetek és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk.” (ApCsel 4,11-12)

„Íme, a megütközés követ, a megbotlás szikláját teszem Sionba, és aki hisz őbenne, az nem szégyenül meg.” (Róm 9,33)

„Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő. Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben.” (Zsolt 118,22-23)

Az E-Mail Ministry alapján átdolgozta:
Tihanyi Pál

Gyülekezeteink elérhetősége és alkalmaink

MAGYARORSZÁG

BALATONALMÁDI

Kapcsolat
Bagoly Gyula
Endre u. 11,
tel: 06-30-2698643

Alkalmak
szerda: 17:30 – FB
szombat: 19:00 – IB
vasárnap: 10:30 – IT,
16:00 – FB

BUDAPEST

Kapcsolat
Szabó Péter András
Tölgyfa u. 8.
tel: 06-20-5467154

Alkalmak
szerda: 18:00 – FB
vasárnap: 10:30 – IT,
14:00 – FO

KAPOSSZERDAHELY

Kapcsolat
Bencs Miklós
Kossuth u. 13,
tel: 06-70-3285471

Alkalmak
csütörtök: 18:00 – FB
vasárnap: 11:00 – IT,
16:00 – IT

MISKOLC

Kapcsolat
Szőke Imre
Kartács u. 1.,
tel: 06-46-412558

Alkalmak
csütörtök: 17:00 – FB
szombat: 15:00 – KT
vasárnap: 9:45 – GYA
10:30 – IT

ERDÉLY

BRASSÓ

Kapcsolat
Simon Szabolcs
tel: 0744-307-550

Alkalmak
vasárnap: 12:00 – IT

CSÍKSZEREDA

Kapcsolat
Tamás Sándor
Str. Sarkadi Elek Nr.10.
tel: 0723-332-053

Alkalmak
csütörtök: 19:00 – FB
vasárnap: 10:00 – IT

ERDŐSZENTGYÖRGY

Kapcsolat
László Lehel
Petőfi S. u. 104.,
tel: 0723-630-793

Alkalmak
szerda: 17:00 – FB
csütörtök: 17:00 – NB
vasárnap: 10:00 – IT,
11:30 – GYA, 17:00 – FB

KÉZDIVÁSÁRHELY

Kapcsolat
Tamás Sándor, 0723-332-053

Alkalmak
csütörtök: 14:00 – FB

DEBRECEN

Kapcsolat
Sikó Mihály
Dobozi u. 5, fsz. 5.,
tel: 06-20-5232147

Alkalmak
szerda: 17:30 – FB
vasárnap: 10:30 – IT

KOLOZSVÁR

Kapcsolat
Szász Attila
Str. Otetului 18A,
tel: 0364-109-567

Alkalmak
péntek: 18:00 – EV
vasárnap: 10:00 – IT,
18:00 – FB

MAROSVÁSÁRHELY

Kapcsolat
Molnár Sándor
Str. Jiului 7.,
tel: 0265-267-166

Alkalmak
csütörtök: 17:00 – NIM,
18:00 – FB
péntek: 15:00 – GYA
vasárnap: 9:30 – KIT,
11:00 – IT, 17:00 – FB

PARAJD

Kapcsolat
Pál Tamás, 0740-451-426

Alkalmak
kedd: 17:00 – FB

PETROZSÉNY

Kapcsolat
Zólya Csaba, 0723-395-260

Alkalmak
csütörtök: 14:00 – FB

RAVA

Kapcsolat
László Lehel, 0723-630-793

Alkalmak
vasárnap: 14:00 – IT

SEPSISZENTGYÖRGY

Kapcsolat
Simon Szabolcs
Málik József u. 6.
tel: 0744-307-550

Alkalmak
szerda: 18:00 – FB
vasárnap: 10:00 – IT,
15:00 – GYA

SZAMOSÚJVÁR

Kapcsolat
Szász Attila, 0364-109-567

Alkalmak
vas.: 14:00 – IT (kéthetente)

SZÉKELYUDVARHELY

Kapcsolat
Curcubet Gábor
Szent Imre u. 55A,
tel: 0726-265-566

Alkalmak
szerda: 19:00 – FB
péntek: 19:00 – FO
vasárnap: 10:00 – IT,
11:00 – HIT, 18:00 – FB

SZOVÁTA

Kapcsolat
Kovács Ferenc
Str. Cimpul Sarat 74 B,
tel: 0722-573-019

Alkalmak
csütörtök: 17:00 – FB
vasárnap: 10:00 – IT,
15:00 – GYA, 17:00 – FB

VULKÁN

Kapcsolat
Zólya Csaba
Str. Carpati 2,
tel: 0723-395-260

Alkalmak
szerda: 17:00 – FB
vasárnap: 10:00 – IT,
15:00 – GYA, 17:00 – FB

KÁRPÁTALJA

BEREGSZÁSZ

Kapcsolat
Lőrinc Bertalan
Bogdan Hmelynickij 52.
tel: 380-99-4562471

Alkalmak
szerda: 18:00 – FB
vasárnap: 10:00 – IT

IZSNYÉTE

Kapcsolat
Lőrinc Bertalan
tel: 380-99-4562471

Alkalmak
kedd: 19:00 – IB
péntek: 19:00 – FB
vasárnap: 12:30 – GYA,
14:00 – IT

GÁT

Kapcsolat
Lőrinc Bertalan
tel: 380-99-4562471

Alkalmak
vasárnap: 16:00 – IT

BÚCSÚ

Kapcsolat
Demeter Géza
tel: 380-66-2679077

Alkalmak
csütörtök: 16:00 – GYA

RAFAJNA

Kapcsolat
Demeter Géza
tel: 380-66-2679077

Alkalmak
szombat: 19:00 – FB,
vasárnap: 14:00 – IT

BARKASZÓ

Kapcsolat
Gál István
tel: 380-99-5576333

Alkalmak
hétfő: 18:00 – FB
péntek: 16:30 – IB,
18:00 – HIT
vasárnap: 13:00 – IT

ZÁPSZONY

Kapcsolat
Gál István
tel: 380-99-5576333

Alkalmak
szerda: 18:00 – FB
vasárnap: 14:00 – GYA,
16:00 – IT, 17:15 – IB

Rövidítések

EV – evangélikáció
FB – felnőtt biblióra
FO – fórumbeszélgetés
GYA – gyerekalkalom
HIT – hitvallás-tanulmányozás
IB – ifjúsági biblióra
IT – istentisztelet
KIT – kórházi istentisztelet
KT – kátéoktatás
NB – női biblióra

GYÜLEKEZETEINK

Dávid zsoltára

Az Úr az én pásztorom; nem szükölködöm. Fűves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem. Lelkemet megvidámítja, az igazság ösvényein vezet engem az Ő nevéért. Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy; a te veszzöd és botod, azok vigasztalnak engem. Asztalt terítesz nékem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam. Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig. (Zsolt 23,1-6)

